

கலைச்சிரை²⁻¹



மார்க்ட்

1959

30 சதம்

PEOPLE'S DISPENSARY

CHUNNAKAM

≡ மக்கள் வைத்தியசாலை ≡

கே. கே. எஸ். வீதி

குன்றுகம்



மக்கள் நன்மையையும், வசதியையும்,
சுகாதார வாழ்க்கையையும் நோக்கமாகக் கொண்ட
சிறந்த வைத்தியசாலை இதுவே!

ஸ்தாபிதம் 28. 11. 58
தினந்தோறும் திறக்கப்படும் நேரம்
காலை 7. 30 தொடக்கம் மாலை 9 மணிவரை



உயர்தா சிகிச்சை பெற உதவுமிடம்
மக்கள் வைத்தியசாலையே.

WE POSSESS ALL LATEST PATENT
MEDICINES FOR SALE.

SERVICE AVAILABLE DAY & NIGHT
OUR MOTTO IS SERVICE



MANAGING PROPRIETOR:-

MR. K. S. KANDIAH

மதிப்பிற் சிறந்த வைரங்கள்
அழகிற் சிறந்த ஆபரணங்கள்

யாவற்றிற்கும்

ஈழத்திருநாட்டில் இணையற் ற ஸ்தாபனம்

தங்க மரளிகை

யாழ்ப்பாணம்

நம்பிக்கை! நரணயம்! நயம்!
உத்தரவாதம்!

பெற்ற நகைகளை 30 வருடங்களாகச்
செய்தவித்து அமோக ஆதரவு பெற்ற
நகை வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்
யாழ்ப்பாணம்.

கிளைதள்: கொழும்பு, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டணம்
போன் : 5658 49 2321 23 & 24.

When you Think of
Radio Think of



THE WORLD BEST

DUTCH RADIO

Incorporates all the latest Features
For your Greater Listening in Pleasure.

JAFFNA AGENTS

S. SULAIMAN KANDU & BRO.,
86. K. K. S. KOAD. JAFFNA



உங்கள் ரேஷனோவின் பிழை எதுவானாலும்

குறித்த தவணையில்
குறைந்த சலாரில்

பழுதுபார்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணம்
ஜக்கிய இலாப நிதி
 -- 1918 - ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிதமானது --

வங்கிக்காரர் மூஸ்தி 8 லட்டசம் ரூபா.

இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட பங்குப்பணம் 616313,00
100 ரூபா விகிதமான 8000 பங்குகள்

பங்குப்பணம் கட்டுமுறை

மாதமொன்றுக்கு 1 ரூபா விகிதமாக 80 மாச காலத்திற்கு மாசந்தோறும் கட்டப்பட வேண்டியது. குறித்த கால முடிவில் பங்கொன்றுக்கு ரூபா 100-00 திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். பங்குகள் எந்த நேரமும் வாங்கலாம்.

தினசரிப் பற்றுவரவு

எச்சநிதி சராசரி 500 ரூபாவுக்குக் குறையாமல் இருக்கு மானால் ஒருவிகித வட்டியுடன் தினசரிப் பற்றுவரவு செய்யலாம்.

தவணை வரையறுக்கப்பட்ட கேழமப்பணம்

கேழமப்பணம் 12 மாசம், 36 மாசம் என்னும் காலங்கள் வரை யறுத்து ஏற்படும் வட்டியும் முறையே 8 விகிதமும் 6 விகிதமு மாகக் கொடுக்கப்படும்.

உண்டியல்கள்

கொழும்பிலுள்ள ‘நாடனல்’ வங்கியிலும் ‘இம்பிரியல்’ வங்கியிலும், இந்தியாவிலுள்ள பிரதான பட்டினங்களிலும் மாற்றத்தக்க விதமாகக் கொடுக்கப்படும். தொடுவாய் இராச், சியப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கவும் வாங்கவுமான விசேஷ ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கடன்

நகைகள் ஈடு வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கப்படும். முதலீயும் பாகமாகக் கொடுக்கலாம்.

இன்னும் வேண்டிய விபரங்களை என்மூலமாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

எஸ். கணக்கபை
 சிருப்பர்.

காலத்தின் ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது

கவர்ச்சி மிக்க உங்கள் படம்

உங்களுக்கும் உங்கள் நன்பர்களுக்கும்

களிப்பை உண்டாக்கும்!

அத்தகைய நல்ல படங்களை

நவீன யந்திர சாதனங்கள் பொருத்தப்பட்ட

சன்னகம்

பிறின்ஸ் ஸ்நூட் ஹோஸ்

எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எங்கள் புகைப்பட நிலையத்தில்



பிளாஸ் லைட் போட்டோ

புளொக்

பிரேம் பண்ணுதல்

சினிமா திலைட்டுகள்

கலர் போட்டோ

ஆகியவற்றை விசேட திறமையுடன் செய்து கொடுப்
போம்.

பிறின்ஸ்

படப்பிடிப்பாளர்

கே. கே. எஸ். வீதி :: சன்னகம்

றலி சைக்கிள்களும், உபகரணங்களும்
 மெற்ஸ் ரேடியோக்களும், உறுப்புகளும்,
 மின்சார இணைப்புகளும், சாதனங்களும்,
 மண்ணெண்ணெணய் அடுப்புகளும்,
 மணிக்கூடுகளும், கைக்கெட்டிகாரங்களும்,
 கமராக்களும் பிலிம்ஸ்களும்

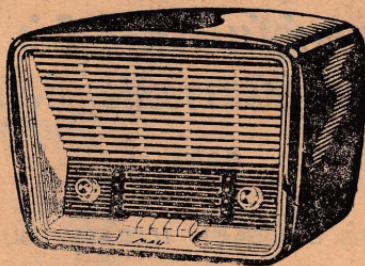
முழுவிபரங்களுக்கு

மொஹிறைன் அன் கோ.

(ரேடியோ வியாபாரிகளும், மின்சார ஒப்பங்தக்காரரும்)
 63, கே. கே. எஸ் ரேட்.

தந்தி: “ஜாமிடர்” யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 442



For all Your requirements in:

Raleigh Cycles and Spares
 Metz Radios and Components
 Electrical Goods and Appliances
 Kerosene Wickless Cookers
 Clocks and Wristlets
 Cameras and Films

Mohideen & Co

(Radio Dealers & Electrical Contractors)

63, K. K. S. Road

T'grams: “JUPITER” JAFFNA. T'phone: 442

Sole Agents for Ceylon for Metz German Radios
 & Mecablitz Electronic Flash Units.

FANCY PALACE
THE HAPPY PALACE
WITH
HAPPY GIFTS



ஃஃ ரேயல் தலைமுடிகள்
ஃஃ ரேயல் சுவர்க் கடிகாரங்கள்
ஃஃ ஷெவ்வேர்ஸ் பவுண்டன் பேனேக்கள்
ஆகியவற்றிற்கு

**யாழ்ப்பாணத்தில்
ஏக விநியோகஸ்தர்கள்**



கண்ணெக் கவர்ந்து மனதை மயக்கும்
பலவிதமான

பரிசுப் போரூட்களை
கிறிஸ்மஸ். புதுவருட தினங்களில்
உங்கள் உற்றுர் உறவினருக்கும், நன்பங்களுக்கும்,
பேனு நன்பார்களுக்கும்

வாங்கிக் கொடுங்கள்
மறந்துவிடாதீர்கள்

தந்தி : Fancyware

போன் : 239.

பராண்ஸி பலஸ்,

27, மெயின் வீதி,

::

யாழ்ப்பாணம்.

இன்றே வாருங்கள்

இன்ப நிலையத்திற்கு!

- ❖ சுவையான சிற்றுண்டுகள். காப்பி, தேநீர் குளிர்பானவகைகள்.
- ❖ சுத்தமான திறம் நல்லெண்ணெய் ருசிகரமான ஊறுகாய் வகைகள்.
- ❖ ஆனந்தவிகடன், கலைச்செல்வி. ஈழநாடு, பேசம்படம், கதம்பம், இன்பரகசியம், கலை, இந்துநேசன், கங்கை.
- ❖ ஏராளமான துப்பறியும் நாவல்கள், ❖ மலிவுப் பதிப்புகள். ❖

இன்ப நிலையம்,

ஸ்டேசன்வீதி, : : சுன்னகம்.

யாழ்ரதம் ராக்ஸி

பிடியுங்கள்!

மைவுக்கு 60 சதம்

- ஓ குறைந்த செலவில் வசதியான பிரயாணம்.
- ஓ பணிஷு. உற்சாகம், நேர்மையுள்ள சாரதிகள்.
- ஓ நிதானமானசலார்--நீங்கள் கொடுப்பது மீட்டர் காட்டுவதையே.
- ஓ வாக்குவாதம் வேண்டாம்--மீட்டரைக் கவனி யுங்கள்,
- ஓ பிரயாணிகள் இன் சூர் செய்யப்பட்டுள் எனர்.
- ஓ முக்கியமான இடங்களில் பிடிக்கலாம். டெலிபோன் இலக்கம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

யாழ்ரதம் லிமிடெட்

7, கே. கே. எஸ். வீதி, : : யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கா நிதி ஸமற்றெடு

நிரந்தர சேமிப்புக்கு, கீழ்க் குறிக்கப்பட்ட வீதம்

வட்டி கொடுக்கப்படும்.

- 1 வருடம் - 6 சதவீதம்.
 2 வருடம் - 7 சதவீதம்.
 3 வருடம் - 8 சதவீதம்.
 4 வருடம் - 9 சதவீதம்.



சேமிப்பு கணக்கிற்கு

வகுடம்

5 சத வித வட்டி கொடுக்கப்படும்.



நவீன சேமிப்பிற் சேர்ந்து பல நன்மைகளையும்
அடையுங்கள்

இலங்கையில் விசேஷமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. முழு விபரங்களும் இலங்கா நிதி ஆபிளில் அறியலாம்.

இலங்கா நகீ விமுறை

திருநெல்வேலி

•

WITFOLILIT OOTLIS.

வினா

284. காங்கேசன்துறை வீதி : : வண்ணூர்பண்ணை.

H. S. Santhanam Pre-FA-T.S.C. M.H.C.

கலீச் செல்வி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவுமவகை செய்தல் வேண்டும் -பாரதியார்.

கலை: 2

விகாரி — மார்கழி:

1959 டிஸம்பர்.

காட்சி: 1

என் இந்தக் கிளர்ச்சி?

இலங்கையிலே தமிழர்க்கான ஒரு பல்கலைக் கழகம் தேவை. தமிழ்க் கல்வி, தமிழ்க் கலை, தமிழ்க் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிற்கு அங்கே முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். என்றே உணர்ப்பட்டிருக்க வேண்டிய இந்த உண்மை ஏதோ காரணங்களால் மறக்கப்பட்டு, மறுக்கப் பட்டுவந்தது. அரசியல் துருவளியில் அகப்பட்டு அலைக் கழிக்கப்பட்ட பின்னர்தான் அதன் இன்றியமையாமையை எல்லோரும் உணர்ந்தனர். காலங்கடந்துவிட்டது. என்று ஜில் களிப்பெய்தினேம்.

பொறுப்பு வாய்ந்த சில பேரினால் இப்பணியில் இறங்கினர். பெருமையடைந்தோம்.

முலை முடுக்கெல்லாம் கூட்டங்கள்; மின்னல் வேகத் தீல் பிரசாரம்; ஏராளமாகப் பாராட்டுமேட்டுமல்ல, தாராளமாகப் பணமும் கிடைத்தது.

தமிழ் மக்களின் இதயம் விரிந்தது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கம் வளர்ந்தது.

திருமலையில் கால்கோள் விழா நடைபெற்றது. பெருமையுடன் தமிழினம் தலை நிமிர்ந்து நின்றது.

இந்த ஒரு பணியிலாவது ஈழத்தமிழினம் ஒன்றுகளின்று உறுதியுடன் செயலாற்றியதைக்கண்டு இதயம் பூரித்தோம். ஆனால் இன்று --- ?

பூரித்த இதயம் புண்பட்டுவிட்டது. மகிழ்ச்சியால் துள்ளிய நாம் மனம் கலங்கித் தூடிக்கின்றேம்.

இலங்கையில், அதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக் கனுக்கென, இந்துக் கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதற்கெனத் தனியாக ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமாம்.

இந்துக் கலாச்சாரம் என்றால் என்ன? தமிழ்க்கலாச்சாரம் என்றால் என்ன?

இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, இரண்டிற்கும் அதீக வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மதத்தின் பெயரால், மறைந்துவிட்ட ஒரு மாபெருந்தலைவரின் பெயரால் மக்களின் ஒற்றுமை உணர்ச்சிக்கு மண்போடுகின்றார்களே சிலர்! ஏன்?

நமக்குத் தெரியவில்லை.

கொழும்பு ‘பிரிவேனு’ கழகங்களை உதாரணங்காட்டி இங்கே பிரிவினைகளை ஏற்படுத்துகின்றார்களே! ஏன்?

நமக்குத் தெரியவில்லை.

இது அரசியல் துழுச்சியா? இனத் துரோகமா? அல்லது மத வெறியா?

நமக்குத் தெரியவில்லை.

அழத்தில் தமிழும் வளரவேண்டும்; சைவமும் வளரவேண்டும்; இவற்றிற்காகப் பல்கலைக்கழகங்களும் வேண்டும். ஆனால் உடனடியாக ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தான் தேவை.

தேவாரத்தில் இடம்பெற்ற திருமலையில் ஏற்படவிருக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் எல்லாவித ஆதாரவையும் கொடுக்கவேண்டும்.

இதுதான் நல்லதென நமக்குத் தெரிகிறது.



எழுத்தாளர் மகாநாடு

ஸழத்திலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஸ்தாபன ரீதியாக சேர்க்கும் முயற்சி இதுவரை பலனளிக்கவில்லை. இதனால் இங்குள்ள எழுத்தாளர்கள் நேருக்கு நேர் சந்திக்கவும், பரஸ்பரம் கலங்குரையாடவும் முடியாமலிருக்கின்றது. அடுத்த மாதம் பிற்பகுதியில் (ஜெனவரி, 1960) இலங்கை முற்போககு எழுத்தாளர் சங்கம் கொழும்பில் நடாத்தவிருக்கும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் பொது மகாநாடு இக்குறையை நீக்குமென நம்புகின்றோம். மகாநாட்டில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், சிலப்பதிகாரத்தைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்த வன. தர்மரத்ன தேரோவிற்கும் விருதுகள் வழங்கப்படவிருக்கின்றன. கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், கலையரங்கம் ஆதியனாவும், இலங்கை எழுத்தாளர்களின் புகைப்படக் கண்காட்சியும், பத்திரிகை - புத்தகக் கண்காட்சியும் விசேஷமாக இடம்பெறுகின்றன. எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் உற்சாகமுடன் கலந்துகொண்டு மகாநாட்டின் வெற்றிக்கு உதவுவார்களென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தினகரன் தமிழ் விழா

இலக்கியம், சிறுகதை, விமர்சனம், நாவல், கவிதை முதலிய பல துணைகளில் ‘தினகரன்’ செய்துவரும் சேவையைத் தமிழ்பிமானிகள் நன்கறிவார்கள். இவற்றுடன் நில்லாது, அடுத்த பங்குணி மாதத்தில் கொழும்பில் ஒரு மாபெரும் தமிழ்விழாவையும் நடாத்தத் திட்டமிட்டிருக்கின்றது. எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள், கலைஞர்கள், வாசகர்கள் முதலிய எல்லோரும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் விழா நிகழ்ச்சி முதலிய எல்லோரும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் விழா நடைபெற போட்டியும் நடாத்தப்படுகின்றது. மிகப் பெரிய அளவில் நடைபெற விருக்கும் இவ்விழா தமிழரின் தேசீய விழாவாக அமையுமென நம்புகின்றோம்.

அடுத்த இதழ்

வித்துவான் க. ந. வேலன்,
அ. க. சர்மா B. Sc.

தேவன் யாழ்ப்பாணம்
முதலிய பலர் எழுதுகின்றனர்.

‘தாண்டவக்ஞோவி’ன “பட்பட்”
அதிக சுவையுடன் வெளிவரும்.

அன்பார்ந்த நேயர்களே !

வணக்கம். ஆண்டு மலரைப் பாராட்டி அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் கிடைத்தன. சிலவற்றை மட்டும் இந்த இதழில் வெளியிடுகின்றோம். இத்தனை சிறப்பாக மலர் வெளிவருமென்று நாங்கள் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை. உங்களுடைய உதவிகளும், அடிக்கடி கடித மூலம் நீங்கள் தெரிவித்த ஆலோசனைகளுமே எங்கள் சாதனைக்கு உறுதுணையாயமைந்தன. உங்கள் அன்பிற்கும் ஆதரவிற்கும் எங்கள் நன்றி உரியது.

மலருக்கென வந்த கட்டுரைகள், கதைகளை இந்த இதழில் வெளியிடுகின்றோம். ‘முழுமைபெற்ற செழுமையான மொழி நமது பழந்தமிழ் மொழி. அதில் இனிமைதவமும்; அழகு ஒழுகும்’ என்பதை இன்பம் சொட்டச்சொட்ட எழுதுகின்றார் பழுத்த தமிழ்ப்பள்ளிதார் கிருஷ்ண என் அவர்கள். தமிழிலக்கியத்தில் யானைக்குப் பெரியதோர் இடம் உண்டு. ஆக்கப்பணி செய்பவர்கள் ஆனைமுககளை முதலில் வணங்குகின்றார்கள். பழமொழியிலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ‘யானை’யைப்பற்றிப் பல செய்திகள் வருகின்றன. பண்டிதர் நடராஜன் அவர்கள் இவற்றை விவரமாகக்கூறுகின்றார். வெறுந்தேநிருக்கும் எலுமிச்சஞ் சாற்றுக்கும் வேறுபாடு அதிகம். அவனுக்குச் சாறுதான் பிடிக்கும். அவனுக்குத் தேநிரை விட்டால் வேறு கதியில்லை. இருவருக்கிடையில் காதல் ஏற்படுமா? சிறந்த சிறுக்கதை எழுத்தாளர் மு. தனையசிங்கம் அவர்களின் கதையில் இதற்கு விடையுண்டு. தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி விஞ்ஞான ஆசிரியர் இ. அம்பிகைபார்கன் அவர்கள் அருமையான கவிதைபொன்றை எழுதியுள்ளார். புதிய எழுத்தாளர் அ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் புதிய பாணியில் ‘எமாற்ற த்தை எழுதியுள்ளார். பூங்குயில் தொகுத்துவரும் ‘ஒரு சொல் கேள்வி!, தொடர்ந்து ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம்பெறும். ஆண்டு மலரில் ஆரம்பமான “மறுமலர்ச்சி இயக்கத்துக்குப்பின்” என்ற கட்டுரை இந்த இதழில் நிறைவேறுகின்றது. கட்டுரைப்பற்றிய கருத்தை நீங்கள் எழுதியனுப்பலாம். இறந்த நகர்ச் செல்வங்கள் பற்றிய கட்டுரையில், சரித்திராசிரியர்க்கு உபயோகமான மேலும் சில செய்திகளைக் காணலாம். அடுத்த இதழில் இக்கட்டுரை முடிவடையும்.

பொங்கல் இதழில் பல புதுமையான அம்சங்களை எதிர்பாருங்கள்.

வணக்கம்.

ஆசிரியர்.



அட்டைப்படம்: ஏழைத் தமிழ்ப் பெண் ஒருத்தி தேயிலை கொய்யும் படம் அட்டையை அழகு செய்கின்றது. ‘புளக்’ உதவிய பதுளை பாரதி கல்லூரியினருக்கு எமது நன்றி:

கலைச்செல்வி ஆண்டு விழா

தீந்தமிழ் வளர்க்கும் திருப்பெண்டு அன்று திருவிழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. கள்ளாம் கபடமற்ற சின்னங்கு சிறுவர்கள், கட்டழகு வனிதையர், காளையர், முதியோர்கள் லோரு மே சாரி சாரியாக எங்கோ சென்று தொண்டிருந்தனர். வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்ததைக்கூட அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. இவ்வளவு ஆர்வத்தோடும் சுறசுறுப்போடும் எங்கே செல்கின்றார்கள்? இந்த ஆவல் என்னையும் அவர்களுடன் கலக்கக் கூட்டது. அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தேன்.

தூரத்தே இந்துவாலிபர் சங்கமன்டபம் ஒளி வெள்ளத்தில் மிதப்பது தெரிந்தது. கிட்டதெந்குங்கியபோது, மன்டபமே மறைந்துவிட்டது! சனக்கூட்டம் மொய்த்துக்கொண்டு நின்றது; நீண்டு பரந்து பெருக விரிந்து வளர்ந்து நின்றது மாபெரும் மக்கள் கூட்டம்!

திடீரென்று எனக்கு ‘ஞானே தயம்’ ஏற்பட்டது! “சென்ற ஓராண்டு காலமாக இலக்கியப்பணிபுரியும் ‘கலைச்செல்வி’யின் ஆண்டு விழா இன்று சிறப்பாக நடைபெறும்” என்று அன்றைய “வீரகேசரி”யிலும் “தினகரனி” லும் வெளியான செய்தி என்றெந்தில் ‘பளிச்’கிட்டது. விழாவைப் பார்த்தே தீருவது என்ற ஆவலில், எத்தனையோ பேர்களைக் கெஞ்சி மன்றுடி மன்டபத்திற்குள் நுழைந்தேன்.

ஆகா! என் கண்கள்தான் எத்துணை பாக்கியம் செய்தன! விழாத்தலைவர் முதலியார் செந்தமிழ்ச் சின்னாத்தம்பி மேடையிலே புன்னகைப் பொலிவுடன் இருந்தார். இழுத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் இலக்கியப்பாலம் அமைக்கும்

பத்திரிகையுலக ஜாம்பவான் “ஈழநாடு” இராஜ அரியரத்தினம் அறிவுப்பணிபுரியும் “கலைமதி” ஆறுமுகம், சிந்தனைச் செல்வன் வித்துவான் வேலன், தங்கத்தாத்தாவின் வாரிசைப்போன்ற கவிஞர் மயிலன், மின்னால் வேகத்தில் யாழ்நகரை முன்னேற்றிவரும் நகரபிதா அல்பிரட். துரையப்பா ஆகியோரும், இளமைத்துடிப்பும் இலக்கியப்பித்தும் கொண்ட சில இளைஞர்களும், பெண் குலத்தின் பிரதிநிதியாக ஒரு சிறுமியும் தலைவருக்கருகே அமர்ந்திருந்தார்கள்.

‘கணீ’ரென்ற குரலில் சங்கீத பூஷணம் திரு. நமசிவாயம் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துப்பாட, விழா ஆரம்பமானது. ‘கலைச்செல்வி’ பதிப்பாசிரியர் திரு. இராஜநாயகன் அன்புக்கரம் நீட்டி அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். இந்த நாட்டிலுள்ள இளைஞர்களையும், மாணவர்களையும் முன்னேற்றுவதற்காக ‘கலைச்செல்வி’ தீட்டியுள்ள மாணவர் திட்டத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டபோது, சுற்றவர் இருந்த இளைஞர்களைச் சற்றுப் ‘பொருமை’யுடன் பார்த்துக் கொண்டன. அந்தந் திட்டத்தால் பயணடைய இருக்கும் இளைஞர்கள் பாக்கியசாலிகள்! ‘மக்களுக்குப் பிடித்தவற்றை எழுதுவதை விட, மக்களுக்குத் தேவையான வற்றை எழுதுவதே சிறந்தது’ கலைச்செல்வி’ நாட்டு மக்களுக்கு நலவழி காட்டவேண்டும் என்று அறிவுரையும் ஆசியுரையும் வழங்கினார். அவர்களுக்கும், “புதிய உலகக்”கவிஞர் மயிலன்

அவர்கட்டும், மற்றைய போட்டி களில் வெற்றி பெற்றேருக்கும் மாநகர பிதா அவர்கள் தங்கப் பதக்கங்களையும், வெள்ளிப் பதக் கங்களையும் ஏராளமான அறிவு நூல்களையும் பரிசாக்க கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

‘ஸழநாடு’ ஆசிரியரும் ‘கலை மதி’ ஆசிரிபரும், ‘கலைச்செல்லி’ யின் இலக்கியத் தொண்டுகளை வியந்து பேசினார்கள். “...றும் பாராட்டு மொழிகளால் ஒரு பத் திரிக்கையை வளர்த்துவிடமுடியாது இலங்கையில் வாழும் ஓவ்வொரு தமிழனும் பணம் கொடுத்துக் ‘கலை ச்செல்லி’யை வளர்க்க வேண்டும் என்று உணர்ச்சியிடன் எல்லோருக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்தார் வேலன் அவர்கள். இப் பேச்சைத் தொடர்ந்து, நன்றிமறவா நல் ஜூள்ளத்தோடு பேச முன்வந்த ‘கலைச்செல்லி’ ஆசிரியர் அவர்கள், கலைச்செல்லி’யின் இலக்கியப் பணிக்கு உதவிய அணவர்க்கும், ஆண்டுவிழா சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு வழிவகுத்த எல்லோருக்குமே இரத்தினச் சுருக்கமாக நன்றி தெரிவித்தார்.

நல்லூர் நந்திகேஸ்வர நாட்டியாலயத்தைச் சேர்ந்த திருமதி நீலா சத்தியலிங்கம் அவர்கள் தன் மாணவிகளுடன் சேர்ந்து அளித்த நடன விருந்து அன்றைய நிகழ்ச்சிகளின் சிகரமாக அமைந்தது. நீலா சத்தியலிங்கம்

தம்பதிகள் கலைக்காகவே பிறந்து கலைக்காகவே வாழ்பவர்கள். அவர்கள் வீட்டுச் சுவரெல்லாம் ‘ஸ்வரம்’பாடும்; ‘சாரி’களெல்லாம் சதி ராடும். திரு. சத்தியலிங்கம் அவர்களின் நட்டுவாங்கத்தில், சிறுமிகள் “எறுமயில் ஏறி வீளையாடும்” என்ற பாடலுக்குப் பிடித்த அபிநயமும் திருமதி நீலா அவர்கள் “நினைத்தபோது நீவாவேண்டும்” என்றபாடலுக்குப் பிடித்த அபிநயமும் இன்னும் என்கணக்கொண்டு நிங்கவில்லை. நடன விருந்துடன்விழா முடிவுடைந்த போது, இவ்வளவு விரைவில் எல்லாம் முடிந்துவிட்டதே என்று தான் அங்கலாய்த்தேன்.

‘கலை இலக்கியக் கடலில் நீத்தித் தினோத்த எல்லோரும் ஓவ்வொரு வராக வெளியே வந்தனர். நானும் எழுந்தேன். நான் பத்திரிகை திருப்பர் என்புதை அறிந்த அங்பரோருவர் ஓர் ஆண்டு மலர்ப் பிரதியை “ஓசி”யில் நீட்டினார். மடியிலிருந்த ஐந்து ரூபாவை அவர் முகத்தில் வீசிவிட்டு, மலரைப் பறித்துப் பத்திரிப்படுத்திக் கொண்டு நடையைக்கட்டினேன். இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறத் தகுந்த அந்த மலருக்கும், அந்தக் கலை விழாவிற்கும் ஐந்து ரூபாவென்ன, ஐந்து இலட்சம் கொடுக்கலாமே!

—அங்பன்—

மலரை மணந்து மகிழ்ந்தோம்!

கலைச்செல்லி ஆண்டு மலர் கண்டு அளவிலா உவகை எய்தி ணேன். கலைமணம் கமமும் இம் மலர் சுவை ததும்பும் இலக்கியப் பேழையாகும்...ஸழத்தில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் பரம்பரையொன்றைத் தோற்றுவித்த பெருமை கலைச்செல்லியையும் சார்ந்ததாக அமையும்... தங்கள் முயற்சிக்கும் திறமைக்கும் என்வாழ்த்துக்கள்.

கலைச்செல்வி ஆண்டு மலரில் அழகும் கலை மணமும் நிறைய உண்டு. செல்வி நடை பழகும்போதே இத்தனை கவர்ச்சியென்றால் அவள் நடனமாடும் வயது வந்ததும் எப்படி இருக்கும்! நினைக்க உள்ளம் துள்ளுகிறது.

டாக்டர். C. சிவநானாசந்தரம் M. B. B. S
நாவலப்பிட்டி M. O. H.

ஓராண்டு நிறைவுபெற்ற செல்வியைக் கண்டேன், களிபேருவகை கொண்டேன். ஓர் அரிய பெரிய கலைப் பொக்கிஷ்டதைத் தன்னகத்தே அடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற பேருண்மையை ஆண்டுமலர் பார்த்ததும் அறிந்தேன்... வெகுவிரைவில் முன்னேறிவரும் கலைச்செல்வி நாட்டிற்கும் கலைக்கும் அரிய தொண்டுகள் புரிந்து பஸ்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து வருவாளாக.

யாழ்ப்பாணம்.

க. இராஜேஸ்வரி

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஈர்த்து இலக்கிய மண்ணில் பூத் தகலைமலர் 'கலைச்செல்வி தன் ஓராண்டை நோய் நொடி இன்றி முடித்துக்கொண்டு களிப்போடு பிறந்த நாள் கொண்டாடினால். அந் நேரத்தில், ஈழத்தின் இலக்கியச் சோர்வை நெட்டி முறித்துநீக்கிக் கொண்டார்கள் எழுத்தாளர்கள்.

மாணிப்பாய்

க. ந. வேலன்

அற்புதம் இன்பம் அழகு சுவையினிப்பு
கற்கண்டு தேனிற் கலந்தெனக்கு — சிற்பியரே!
அண்டு, மலரென்று தந்தார் அடுத்தாண்டே!
வேண்டுகிறேன் வா நீ விரைந்து!

சுண்டிக்குளி

வி.டி.வெள்ளி.

'பித்தனு'ம் 'உதயனனு'ம் படிக்கச் சுவையான கருத்துள்ள வசனங்களோ வீசியிருக்கிறார்கள். 'வரதரு'ம் 'சு. வே, யும் அழகிய வர்ணனைகளோடு கருத்துள்ள கதையையும் தந்திருக்கிறார்கள். 'சபலமும்' 'உதிர்ந்த நினைவு'ம் ஒரு தனி. திரு. ஜகந்தநாதன் வைத்த குறி எல்லோடு உள்ள தத்திலும் தைத்து நல்லதொரு பாடத்தைப் பதியவைத்திருக்கும். 'அகிலனி'ன் 'சிறுகதை' இன்னும் நீளதா என்னுமாவிற்குக் சுவையாயிருந்தது.

இரத்தினபுரி.

மு, பொன்னம்பலம்.

ஆண்டு மலரில் ஆரம்பமான 'யாழ்நாட்டு இறந்த நகர்ச் செல்வங்கள்" என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை மிகச் சிறந்த முறையில் எழுதப் பட்டிருப்பதுமன்றி பயன் தரக்கூடியதாயும் அமைந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

வெள்ளவத்தை.

எஸ். சிவகுமாரன்

...கலைமணம் கமழு, புத்தாடை சலசலக்க ஆபரணங்கள் ஜ்வலிக்க புகழுரைகள் கீதமிசைக்க பொன்மேனி பொலிவுடன் திகழு அழகொளி சிந்தும் அலங்கார மோகினியாக, அசைந்துவரும் தென்றலாளைப்

போல் அன்ன நடைபோட்டு அவனியிலே பவனிவர ஆரம்பித்து
விட்டாள்! வாழ்க அவள்! வளர்க அவள் புகழ்!
திருநெல்வேலி.

த. புவனேஸ்வரி

...அம்பின்குறி, சிறுகதை ஆகிய இரண்டு கட்டுரைகளும் மன
கதைக் கவர்ந்தன. கதைகளுள் 'சம்பந்தனி'ன் சபலம் "ஏ" வண்.
வரதரி"ன் 'புதுயுகப் பெண்" வளர்ந்துவரும் சமுதாயக் கண்ணேடு
த்துக்கு மாருனது. அழிவிலே காணும் ஆக்கத்தை எந்த அறிஞ
னும் போற்றுவது கிடையாதே!... கதை சொல்லும் உத்தி படிக்கத்
தூண்டுகிறது.....

யாழ்ப்பாணம்.

புதுமைலோலன்

...சிறுகதைகள் சோன-போகவில்லை. ஆண்டுமலர் சிறந்த முயற்சி
நம் நாட்டில் தமிழ் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுகின்ற நென்பதற்கு வேறென்ன
சான்று வேண்டும்?...

திருநெல்வேலி

இ. அன்னலட்சுமி

சகிதேவி தியாகராஜாவின் 'உதிர்ந்த நினைவுகள்' தாகூரின்
கதைகளை நினைவுட்டுகின்றது. அருமையாகப் பின்னியிருக்கிறார்
கதையை. இந்த வருடத்தின் சிறந்த படைப்பு என்று கூறினால்கூட
மிகையாகாது.....

கொழும்பு.

எம். எச். ஓமரீம்

ஆசிரியர்களாலும் மாணவர்களாலும் பாராட்டப்பட்ட

அருமையான புத்தகங்கள்

சண்டிக்குழி ஆசிரியர் ஆசீர்வாதம்

அவர்களால் இயற்றப் பட்டவை

பழமுறைக்கணிதம்:- 2ம் வகுப்பு துவக்கம்

8-ம் வகுப்பு வரை தனித்தனிப் புத்தகங்கள்

பயிலுங் தமிழ்:- இரண்டு பாகங்கள்

இலக்கண விளக்கமும் பயிற்சியும்

வியாபாரம் செய்வோருக்கு 20 வீதம் கழிவு உண்டு

ஆசீர்வாத அச்சகம்

32, கண்டி வீதி.

யாழ்ப்பணம்.

காலஞ்சென்ற

திரு. பொன்னம்பலம் குமரவேற்பிள்ளை



தூற்றம் : 10-12-1905 மறைவு : 19-8-1949

கந்தரோடைக் கிராமத்தினர் அனைவராலும் யாழ்ப்பாணப் பெருங் குடி மக்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வந்த இப்பெரியார் தன் பணம், நேரம் ஆகியவற்றை மற்றையோருக்கு உதவி செய்வதி வேயே செலவிட்டார். இப்பெரியார் மறைந்து பத்து ஆண்டுக்கு மேலாகி விட்டன. சமீபத்தில் கொண்டாடப்பட்ட நினைவு தினத்தில் ஏராளமான நண்பர்களும் உறவினர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

யாழ்ப்பான எழுத்தாள் அன்பர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

உங்கள் யாழ் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இவ்வாண்டு விரிவான பல செயற்றிட்டங்களை முன்வைத்துச் செயலாற்ற முடிவு செய்துள்ளது.

இம்முயற்சிகள் வெற்றிபெற உங்கள் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் மிக மிக அவசியம்.

உறுப்பினராய் இதுவரை சேராதவர்கள், விரைவில் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் எழுத்தாள் நண்பர்களையும் உறுப்பினராய்ச் சேர்த்து உதவுங்கள்.

‘ஓன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே!'

உறுப்புரிமை விண்ணப்பப் பத்திரத்திற்கு

க. சொக்கலிங்கம்

காரியதரிசி யாழ்ப்பானம் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்,
நாயன்மார்க்ட்டு, யாழ்ப்பானம்.

என்ற விலாசத்திற்கு எழுதுக. உறுப்புரிமைப் பணம் ரூபா 3
அதை விண்ணப்பத்துடன், இ. அமபிகைபாகன், தனுதிகாரி
யாழ். த. எ. சங்கம், கோண்டாவில். என்ற விலாசத்திற்கு
அனுப்புக.

K. P. லிங்கம்

சுத்தமான
நல்லெண்ணையை
உபயோகியுங்கள்

குணத்திலும் மனத்திலும்
ருசியிலும் சிறந்தது

லிங்கம் ஸ்ரோர்ஸ்

தந்தி: சோதி.

ரெஃபோன்: 457.

LINGAM STORES

26 Manipay Road : Jaffna.

உள்குக்கை, கண்ணே!

-- சிற்பி --

7. அழைப்பு வந்தது.

மெல்லிய வெண்பட்டு அவள் பொன்னுடலை வருட மல்லிகையின் மென் மணம் ஒரு புனித உணர்ச்சியைத் தூண்ட கனவுலகக் கன்னி கையாய் வந்தாள் அந்த எழிலரசி. வயதுக்கவர்ச்சியும், வாளிப்பான உடலமைப்பும், வியத்தகுபண்பும், வீணைக்குரலும் ஒன்று சேர்ந்து ஒருருவாகி சண்முகத்தின் இதயக் கோவிலின் இலட்சியத்தெய்வமாய் இடம்பிடித்து விட்டன. அந்தத் தெய்வம் இப்போது தேவாமிர்தமும் தீஞ்சுவைக்கனியும் கொண்டு வந்து அவளே ஆட்கொள்ளப் போகின்றது.

சண்முகத்தின் எண்ண அலைகள் இன்பலோகத்தில் பவனிவந்து கொண்டிருந்தன. பெற்ற தாயின் அழைப்பையும் புறக்கணித்துவிட்டு எனக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றாமே இந்தப் பேரழகி! என்னைப்பற்றி எவ்வளவு நல்லெண்ணம் கொண்டிருக்கின்றன! இவளை நினைத்து நான் பயந்தேனே. முட்டாள்!... அவள் கண்ணேடிக் கண்ணங்களில் என் முகத்தைச் சேர்த்து..... தந்தத்தில் கடைந்தெடுத்த அந்தக் காந்தச் சிலையின் தளர்க் கரங்களைப் பற்றும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தால்... ‘சாவித்திரி!’

“என்னைக் கூப்பிட்டார்களா?” கொஞ்சங் குரலிற் கேட்டபடி குழைவுடன் வந்தாள் சாவித்திரி.

நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டே சண்முகம் “இல்... ஜீ... யே” என்று மென்று விழுங்கினன.

நெஞ்சை ஊடுருவும் பார்வையுடன் பலாச் சுளைகளையும் பால் கிண்ணத்தையும் அவனிடம் கொடுத்தாள் சாவித்திரி. உணர்ச்சி வசப்பட்ட சண்முகம் நடுங்கும்

கைகளினால் அவற்றை வாங்கிக் கொண்டான்.

“கவனம், எல்லாமே கீழே விழுந்துவிடப் போகி ன் ற ன.” சாவித்திரி எச்சரித்தாள்.

“பழம் நழுவிப் பாவில் விழுந்து, அதுவும் நழுவி வாயில் விழுந்தால்... நல்லதுதானே!”

புரியாத நிலையில் அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தவள், புரிந்து கொண்டதும் தலையைக் குனிந்தாள். மேலே பேசுவதற்கு தயக்கமாயிருந்தது.

“பயப்படவேண்டாம் சாவித்திரி! நான் கண்ணியம் தவற மாட்டேன்.”

பிறகு அவர்கள் என்னென் னவோ பேசினார்கள்; சிரித்தார்கள். அடிக்கடி அர்த்தமுடன் ஒரு வரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். ஆலை உள் அந்தாங்கங்களை வெளியே கொட்டுவதற்கு மட்டும் இருவராலுமே முடிய வில்லை. யுக்யுகாந்தரமாகக் கூடித் திரிந்த ஜோடி களைப் போன் ற நெருங்கிய ஒற்றுமையுணர்ச்சி இருவரிடையேயும் இருந்தது. என்றாலும் ஒருநாள் எங்காவது ஒரிடத்தில் எப்படியாவது இருவரும் சந்தித்து இதயம் திறந்து பேச வேண்டும். எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று இருவருமே விரும்பினார்கள். அவர்கள் தேடித் தேடித் திரிந்த அந்தப் பொன்னன் சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது அவர்கள் கால்தியிலே கிடந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த அவர்களால் முடியவில்லை! உள்ளத்தின் உள்ளே உறைந்திருந்த எண்ணக் குவியல்கள் ஒரேயடியாக வெளிவருவதற்குத் துடித்துக்

கொண்டிருந்தன. ஆசையும் அன்பும், பாசுமும் பரிவும் சொட்டவாயைத் திறப்பார்கள்; வார்த்தைகள் வெளிவரா. சண்முகம் எங்காவது பார்க்கும்போது, அவனை அப்படியே அள்ளி விழுங்குவதைப் போல் பார்த்துப் பெருமுச்செறி வாள் சாவித்திரி. அவன் தன் லைக் கவனிக்காத சமயம், அவனுடைய நெஞ்சகத்தில் கிடந்து புராம் நீண்ட பின்னர் சடையைப் பார்த்து நெடுமுச்செறிவான் சண்முகம். கொழும்பில் அவன் பார்த்த அந்தப் படத்தில் காதலர்களிருவரும் இதே மாதிரியான ஒரு நிலையிலிருந்து பட்ட கஷ்டங்கள் அவன் மனத்திரையில் தோன்றின. மனம் கொழும்பிற்குப் போனவுடன், ரூபமதியின் நினைவும் வந்துவிட்டது. சாவித்திரியைத் தனக்கு நன்கு தெரிய மென்று ரூபமதி முன்பு சொல்லியிருந்தாள்ளல்லவா?

மௌனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு அவன் கேட்டான், “ஞு மதிக்கு என்னைப் பற்றியெல்லாம் எழுதியிருக்கின்றீர்களாமே!”

அவன் வெட்கத்தால் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். “அதிகமாக ஒன்றுமில்லை..... எழுத்தாளர் ஒருவர் எங்கள் கல ஓரிக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிறோ” என்று எழுதினேன். உங்கள் கதைகள் என்றால் அவனுக்கும் ரொம்பப் பிடிக்கும்”

“அவனுக்கும் என்றால்..... வேறு யாருக்கு?”

“எனக்கு...”

சண்முகத்தின் நெஞ்ச பெருமித்தால் விரிந்தது; என்றாலும் மிகமிகப் பணிவாகச் சொன்னான்; “இரண்டே இராண்டு கதைகள் மட்டும் இதுவரை எழுதியுள்ளேன். ‘எழுத்தாளன்’ என்ற உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வரசகர்கள் எனக்கு அளிப்பார்களா என்பது என்வரையில் சந்தேகமாகத் தானிருக்கிறது. அகற்கிடையில்

என்னைப் பெரிய எழுத்தாள என்று கருதிப் புத்து எழுதி விட்டார்கள்”.

“ஒன்றே இரண்டோ வரசகர்களின் நெஞ்சத்தைத் தொட்டுச் சிந்திக்க வைக்கக்கூடிய முறையில் எழுதுபவன் தலையிறந்த எழுத்தாளன் என்பதற்கையமில்லை. கம்பன் ஒரேயொரு இராமாயணம் தானே பாடியிருக்கிறுன். ஆனால் உலகம் முழுவதும் அவனைப் புத்தி கிறதே!”

“கம்பனை எங்கே இழுக்கவேண்டாம் சாவித்திரி! சாதாரண எழுத்தாளன் ஒருவனின் மிகச் சாதாரண படைப்புக்களை அந்தக் கவிச்சக்கரவர் த்தியின் நூலுடன் இணைத்துப் பேசவதே பெரும்தவறு. கம்பன் எங்கே? நான் எங்கே!” என்றார் சண்முகர், உணச்சி வயப்பட்டு. “என் கதைகள் உங்களுக்குப் பிடித்தால், “நல்ல கதைகள்” என்று சொல்ல வேண்டும்!”

‘இந்தத் தாழ்வு மனபான் மெருக்குமே கூடாது. ஆயைவேலை செய்ய விரும்புகிற எல்லோருக்குமே தன்னம்பிக்கைதான் அவசியம். உண்மையான திறமை, உயர்ந்த முறையில் அதை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல், இவற்றுடன் தன்மீதுள்ள அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆக்யவை மட்டுமே ஒரு கலைஞரை முன் நூக்குக் கொண்டுவரும் சக்தி படைத்தவை. அப்போதுதான் கலையும் ஒளி விசும். இராமாயணத்தைப் போன்று ஒரு மகாகாவியத்தை எழுதவேண்டாம். ஆனால் அதன் ஒரு அடியுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாக வாவது ஏதாவது எழுத முடியாதா? கால வெள்ளத்துடன் எதிர்நீச்சுப் போட முடியாவிட்டாலும், அந்த வெள்ளத்துடன் ஒப்பையடியாக அள்ளுப்பட்டுப் போகாது, போட்ட இடத்திலாவது கில மணிநேரம் நின்றால் போகமே!”

சாவித்திரியின் பேச்சு சண்முகத்தின் சிந்தனையைக் கிளரிவிட்டுக்கொண்டிருந்தது. கலைவாணி காளிதாசன் முன்தோன்றி நாவில் ஏதோ எழுதினால் என்று சொல்லுகின்றார்களோ, அது பொய். இப்படியான ஒருந்தியின் தொப்புதான் காளிதாஸனுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்!

அதிகம் படித்த போதும் அடக்கமுடனிருந்த ரூபாவைப் பார்த்து அதிசயித்தான். அறிவுக் கதிர்களை அள்ளி வீசிய சாவித்திரியைப் பார்த்தபோது...! ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அவன் நெஞ்சை நிரப்ப, அவன் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

“தம்பி! வந்துவிட்ட களா?” சாவித்திரியின் தாயின் குரல் இது. சண்முகம் திடுக்குற்றான். மனி ஒன்பதிற்கு மேலாகவிட்டது. படம் முடிந்து அவர்களும் திரும்பி விட்டார்கள். சாவித்திரியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததில் நேரம் பறந்ததை ஆவன் கவனிக்கவில்லை.

ஒரு சில நிமிஷங்கள் தாயுடன் உரையாடவிட்டுப் போவதற்காக எழுந்தான்.

‘இனிமேல் உங்களுக்காக அங்கே சாப்பாடு காத்திருக்குமா? இங்கேயே சாப்பிடுவிட்டுப் போங்களோன்’.

சண்முகம் எவ்வளவோ சொல்லியும் சாவித்திரியின் தாய் கேட்கவில்லை. கடைசியில் அவன் சொன்னதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதாயிற்று.

சாவித்திரிதான் பரிமாறினான். ஆறி அலந்து போயிருந்தாலும் அதில்தான் எவ்வளவு கூவை! ரூபமதியின் சமீமயான இதற்கு ஒரு மூலைக்குக் காணுமா? சாப்பிடும் போது இனிக்க இனிக்கப் பேசினால் சாவித்திரி தன்னை மறந்த நிலையில், இரண்டுநாள் சாப்பிடிக்கூடியவற்றை ஒரே தடவையில் உள்ளே தள்ளினான். மட்டக்களப்

இன்னமும் அவன் காதுகளில் ஓலித்தது. “மட்டக்களப்பார் யாழ்ப் பாணத்தாரை மருந்து போட்டு மயக்கி விடுவினாமாம் தமிழ். பள்ளிக்கூடத்துக்கு வெளியிலை ஆர் வீடெண்டாலும் தண்ணி வெண்ணி கூடக் குடிக்கக் கூடாது”. அதை நினைத்து இப்போது மேல்ஸ் சிரித்துக்கொண்டான் சண்முகம். மருந்தாவது மன்றங் கட்டியாவது! மனங் கணிந்த பேச்சும் மாசற்ற அண்புந்தான் மற்றையோரை மயக்கிவிடுகின்றன.

சாவித்திரியின் வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போது மணி பத்து. ‘நாளைக்குக் கொஞ்சம் நேரத்தோடேயே வாருங்கள். ஒரு முக்கிய விஷயம்பற்றிப் பேசுவேண்டும்’ என்ற வேண்டுகோளுடன் அவளை வழியனுப்பி வைத்தான் சாவித்திரி.

வழி நெடுகிலும் அந்த ‘முக்கிய விஷயம்’ என்ன என்று சிந்தித்துக்கொண்டே சென்றான். பெண்ணின் பெருமையையும், தன்னலமற்ற நயாள குணத்தையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்த சண்முகம், அவளிடமுள்ள ஒரு பலவீணத்தையும் உணர்ந்திருந்தான். எவ்வளவுதான் காலாற் கட்டுப்பட்டிருந்தாலும், எத்தனை உறுதி மொழிகள் அளித்தாலும், ஆண்களின் அந்தாங்க சுத்தி யைப் பெண் முழுக்க முழுக்க நம்புவதில்லை. தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரைக்கும் அவளின் அடிமனத்தில் சந்தேகத்தின் நிழல்படர்ந்துதானிருக்கும். இது உண்மையிலேயே பெண்ணின் பலவீணமா, அஸ்லது எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக, இயற்கையாகவே எழுந்த நியாயழூர்வமான பயமான்பதை அவனுல் தீர்மானித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இதே பலவீணம் அல்லது பயம்தான் சாவித்திரியிடமும் இருக்கும். இதைப் பற்றிப் பேசுவதைவிட வேங்கள்கான் முடிவு

விடுதி முகப்பில் காவற்காரன் சண்முகத்திற்காக காத்துக் கொண்டு நின்றான். அவனைக் கண்டதும் சண்முகம் விரைவாக நடந்தான்.

திடீரென்று பத்மநாதன் எதிர்ப் பட்டார். சண்முகத்தின் முகத்தில் ஒருவித பயழும் பரபரப்பும் காணப்பட்டன.

“என்ன, இந்த நேரத்தில் தனியாக...?”

“தாமரைக் குளம் வரை சென்ற தில் நேரமாய்விட்டது” என்று ஒருவிதமாகச் சமாளித்தான் சண்முகம்.

“சாப்பாடெல்லாம்...?”

“இனிமேல்தான்”

“சாஷ்த்ரி கொடுத்தது, சாப் பாடாகத் தெரியவில்லையோ? சரிதான். நீ உன்னையே மறந்து இருந்தபோது, சாப்பிட்டது மட்டும் எப்படி நினைவிலிருக்கும்!” பத்மநாதனின் குரலில் ஏனானம் எக்காளமிட்டது.

“இல்லை மாஸ்டர் வந்து...” மென்று விழுங்கினேன் சண்முகம் இடையில் குறுக்கிட்ட பத்மநாதன், “என் கடமை அன்றுடனே தீர்ந்தது. இனி நீயும் சாவித்திரியும் பட்டதுபாடு. வெள்ளம் வந்தபின் அணை போட முடியாது சண்முகம்” என்றார்.

“தவருக நினைக்காதீர்கள் மாஸ்டர், நாளைக்கு உங்களை ஆறுதலாகச் சந்திக்கின்றேன்” என்று சொல்லி விடை பெற்றுவிட்டு, விரைவாக நடந்து விடுதி யை அடைந்தான்.

சாவித்திரியை அவன் கண்டு பேசியது மாணவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் தவருக அதைக் கருத மாட்டார்கள். ஒரே கல்லூரி யில் படிப்பிக்கும் இருவர் ஒன்று கப் பேசுவதில், சந்தேகப்பட என்ன இருக்கிறது? ஆனால் பத்மநாதன்...? சி. ஐ. டி யைப் பொல் சண்முகத்தின் நடவடிக்கைகளை அவர் ஏன் கூர்ந்து கவனித்து வர வேண்டும்? கொழும்பில் பரமேஸ்வரன் பத்மநாதனைப்பற்றிக்

கூறியதையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டான். தானுகவே அவரைப் பற்றி ஒரு முடிவிற்கு வரப்போய் வீணாகச் சஞ்சலப்படுவதைவிட, சாவித்திரியிடம் எல்லாவற்றையும் கேட்டுத்தெளிவடையநினைத்தான்.

‘ஆவலுடன் காத்திருக்கும் அவளுக்கு ‘அருமை காட்டி’க், சற்றுத் தாமதமாகச் செல்லவேண்டும். முதலில் ‘பிடி’ கொடாமல் கதைக்க வேண்டும். அந்த மங்கை நல்லாளின் மதிமுகம் வாடும். துன்பச் சுழலுள் கிடந்து துடிப்பாள் அவன். தூய்மையான அவன் முகத்தில் துக்க ரேகைகள் படர் வதே ஒரு தனி அழகு. ஆனால் ஒரு நிமிஷத்திற்குமேல், இந்தத் துன்பச் சுமாமயைத் தாங்கும்படி அவனை விடக்கூடாது. உடனேயே என் உறுதி மொழிகளை அவளுக்குக் கூறிவிடவேண்டும். ‘அவன் தத்தவிரி வேறெந்தப் பெண் ஜையும் கல்லணைடுத்தும் பாரேன்’ என்ற என் அசைக்க முடியாத முடிவை அவளிடம் கூறவேண்டும். அப்போது அந்த அங்பின்உருவத்தின் நெஞ்ச நிறைவை, இதியப் பூரிப்பை, மதிமுக மலர்ச்சியை, உணர்ச்சித் துடிப்பைப் பார்க்க வேண்டுமே...!

இன்பால்களில் மிதந்த சண்முகம் வெளியே ஒரு பையனின் குரலைக்கேட்டு எழுந்தான்.

“சேர், உங்களுக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்குது”.

“தந்தியா?” துடித்துப்பதைத் துக்க கொண்டு எழுந்தான் சண்முகம்.

“ஜிந்து மணிக்கே வந்துவிட்டது. உங்களைக்காணுததால் உடனே தர முடியவில்லை” என்றுசொல்லியைப்படி பையன் தந்தியைக் கொடுத்தான்.

தந்தியாற்பாணத்திலிருந்து வந்திருந்தது. பரபரப்புடன், அதை உடைத்துப்படித்த சண்முகம் கல்லாய்ச் சமைந்து விட்டான், ‘ஜேயோ! என்று குழறவே முடியாதபடி அதிலிருந்த செய்தி அவனை அதிர்ச்சியடையச் செய்து விட்டது.

— தொடரும்

மறுமலர்ச்சி இயக்கத்துக்குப்பின் !

— ஈழத்துச்சோழ —

சிறு கதை நாவல் துறைகளில் மட்டுமல்லாமல் கவிதைத் துறையிலும் இலங்கை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடக் கூடிய வளர்ச்சி — புதிய கவிஞர்களின் தோற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணர்ச்சியான உயிரோட்டமுள்ள, எளிமையான சந்த அமைதியுள்ள கவிதைகளைப் படைப்பதில் வல்லவரான க. வேந்தனுர் ஏராளமான பாப்பாப் பாடல் களைப் பாடி “தினாகரனி”-ல் வெளி சிட்டு குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு — கவிதைத் துறையில் நல்ல ஒரு இடத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளார். காலம்சென்ற தங்கத்தாத்தா முது பெரும் புலவர், நவா வியூர் சோமசுந்தரனாது “ஆடிப் பிறப்பு”; “கத்திரித் தோட்டத்து வெருளி” “தாடி அறுந்த வேடன்” முதலிய பாடல்களுக்குப் பிறகு, குழந்தைகளை அதிகம் கவர்ந்தவை க. வேந்தனுரது பாப்பாப் பாடல்கள் தாம் என்பதில் ஜய மில்லை.

இந்தப் பத்தாண்டுகாலத்துள்ளிறை மிகுந்த புதிய கவிஞர்களாக அறிமுகமானவர்கள்: ‘பரமாஹம்சதாசன், தான்தோன்றிக்கவிராயர், சோ. நியாகராசா; அல்வாயூர் மு. செல்லையா கே. கணேஷ், சமுத்துச்சோணுசலக் கவிராயர், நீலாவணான், முருகையன், சோ. வேலாயுத பின்லை, பண்டிதர் சச்சிதானந்தன், அம்பி, சக்தி அ. பாலையா, ஜெயம், ராஜபாரதி, ஆகியோர்களாகும்.

மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தில் கூடுபடுத்துவதற்கு முன்னரைவிட கூடுதலான சிறு கதை எழுத்தாளர்களை வளர்த்துவிட சுதந்திரனில் முழு முச்சாக முயற்சிகள்

நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது எஸ். டி. சிவநாயகம் அதன் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். பல இளங்கவி ஞர்களைத் தேடிப் பிடித்து எழுதி வைத்தார். கீழ்மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பரமாஹம்சதாசன், நீலாவணான், ராஜபாரதி ஆகியவர்களும் ‘மயில்னும்’ கவிதைத்துறையில் சுதந்திரனின் புதியகண்டுபிடிப்புக்களாகும்.

சுதந்திரன் தின பப தி ப் புநின்று வாரப் பதிப்பாகியவுடன் அதினின்றும் விலகி “வீரகேசரி” ஆசிரியர் குழுவில் சேர்ந்து கொண்ட சில்லையூர் செல்வராசன் “தான் தோன்றிக் கவிராயர்” என்னும் பெயருடன் நையாண்டிக் கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கி னர். நகைச்சுவையும் கிண்டலும் நிறைந்த அவரின் கவிதைகள் ‘பெரிய இடத்திலுள்ள பலரின் சின்னத்தாங்களைக் குத்திக்காட்டி வருவதை “தலைவர்கள் வாழ்க மாதோ!” என்ற தொடரில் இன்றும் காணக் கூடியதாயுள்ளது. ‘வீரகேசரி’ சிறு கதைத்துறையில் மற்றப் பத்திரிகைகளைப் போல ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடாதிருந்தபோதும், கவிதைத் துறையை வளர்ப்பதில் ஒரளவு குறிப்பிடக் கூடிய பணி புரிந்துள்ள தென்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு — சிறந்த கவிஞராகப் பரினாமித்த நாவற்குளி யூர் நடராசன் இலங்கை வாளை வியிலிருந்த படியால் அங்கும் கவிதைத் துறையில் வளர்ச்சியேற்படுத்த முயற்சிகள் நடை பெற்றன. வாளைவியில் பொங்கல் புத்தா

ண்டு தீபாவளித் தினங்களில் 'கவி யரங்கம்' ஏற்படுத்தி வளரும் கவிஞர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி ப்பட்டது. இரண்டாண்டுகளுக்குமுன்பு கவிதைப் போட்டியொன்று ஏற்படுத்தி இலங்கைக் கவிஞர்களை அதில் கலந்து கொள்ளச் செய்தது இலங்கை வானெலி. அதில் சிறந்த கவிதையை — 'வண்டு விடுதாது' எழுதிய கவிஞர் மு. செல்லையாவுக்கு முதற் பரிசான தங்கப் பதக்கம் வழங்கப் பட்டது!

கே. கணேசின் 'மேகம், என்னும் கவிதைக்கு யப்பானிய அரசரது பாராட்டும் பரிசும் கிடைத்தன; இலங்கைத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கான தேசிய தீத்தை இயற்றிய தற்காக 'பரமஹம்சதாச' ஆக்கு இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி தங்கப் பதக்கம் அளித்துக் கொரவித்தது; இலங்கைக் கவிஞர்கள் எல்லோரும்வாளை உத்து 'பாரதி கவிதை' ச் சண்டைக் களத்தில் சந்தித்தது; ஆகியன அண்மையில் கவிதைத்துறையில் நடந்த குறிப்பிடக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளாகும்.

இந்தப் பத்தாண்டு களில் "மகாகவி" (வள்ளி) "யாழ்ப் பாணன்" (மாலைக்குமாலை) சுச்சிதானந்தன் (ஆனந்தத்தேன்) சேர. நடராசா (தாகூரின் கீதாஞ்சலி) — மொழி பெயர்ப்பு) ஆகியோரின் கவிதைத் தொகுப்புக்கள் மட்டுமே நூல்வடிவாக வந்துள்ளன. இவை தவிர 'வரதரும்' 'மகாகவி'யும் 'தேன்மொழி' என்ற மாத (இ) தழோன்றை கவிதைத் துறைக்கென சில காலம் நடத்தியது புதுமையான துவாசிச்சலான ஒரு முயற்சி என்றாம்.

பாடசாலைகளில் அவ்வப்போது நடிக்கப் படும் நாடகங்களையும்,

வானெலியில் வ. அ. இராசரத் தினம், தாழையடி சபாரதத்தினம் முதலியோர் எழுதியுள்ள வானெலி நாடகங்களையும் தவிர, புதிய நாடகங்களை எழுத சிறப்பாக எதுவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை!

இலக்கிய விமரிசனத் துறையில் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாக கே. கைலாசபதி, கனக. செந்திநாதன், சில்லையூர் எஸ். செல்வராசன், போ. கிருஷ்ணபிள்ளை வ. நடராசன் ஆகியோர் திகழ்கின்றார்கள்.

இந்தப் பத்தாண்டுகாலத்துள் இலக்கிய வட்டாரத்தில் பரபரப்பை புத்துக்க்கத்தை ஏற்படுத்திய அம்சங்கள், சம்பவங்கள் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அ. ந. க சுதந்திரனிலிருந்த போது 'பண்டிதர் திருமலைராய்', என்ற புனை பெயரில் புகுந்து கொண்டு — அதுவரை பண்டிதர் களது உரிமைச் சொத்தாக மட்டும் இருந்த, பொது மக்களால் தீண்டப்பாராமலிருந்த — சிலப்ப திகாரத்தைப் பற்றி கண்ணகியின் கற்பை மையமாக வைத்து புதிய கண்ணேற்றத்தில் ஒரு விவாதத்தைக் கிளாப்பி விட்டார்! அந்த விவாதம் இலக்கிய வட்டாரத்தை விழிக்க வைத்ததுடன், ரொதுமக்களையும் தட்டி எழுப்பி சிலப்பதி காரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்தது, பல கோணத்திலிருந்தும் ஆராய்ச்சிகள் நடந்தன.

'குயுக்தியா' ரது பதில் களஞ்கு இலக்கிய மதிப்புக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், சில வர்ந்திலிருக்கும் நகைச்சுவைகள் சிரிக்க மட்டுமல்ல சிந்திக்கவும் வைத்

துள்ளன. காலப் போக்கில், இன்று அரசியல் குழந்தை காரணமாக அதன் தரம் குறைந்து வருவது போலத் தோன்றினாலும், இலங்கையில் மிக அதிகமான வாசகர் களைக் கொண்ட ஒரே எழுத்தாளர் திரு. குழுக்தியார் தான் என்பது யாரும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

சுதந்திரன் செய்து ஓய்ந்து போய்விட்ட இலக்கியப் பணியை தொடர்ந்து சிறந்த முறையில் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் செய்வதற்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் வாய்ப்புத்தான், கே. கைலாசபதி "தினகரனி"ல் ஆசிரியராகப் பொறுப் பெற்றுக்கொண்ட சம்பவம். இன்று எழுத்தாளர்களது புதிய இலக்கிய பரிசோதனைகளுக்கு இடமளிப்பது மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டில் எழுதப்பட்டுள்ள சிறந்த சிறுக்கைகளும் தினகரனில் தான் இடம் பெற்றுள்ளன. இளம் எழுத்தாளர்கள் சிலரும் "தினகரன்" மூலம் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அவர்களில் குறிப்பிடப்படக் கூடியவர்கள்; சாந்தினி; பொ. தம்பிராசன்; அ. முத்துவிங்கம். யாழினி, அ. பொன் அத்துரை; ரபேல்: யாழ்நங்கை முதலியோராகும்.

தமிழ் நாட்டில் சிறுக்கைத் தொகுதிகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெளிவந்துவிட்டன. ஆனால் இலங்கையில் "சிற்பி" தொகுத் தெடுத்த, பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களது படைப்புகள் — "சமூத்துச்சிறுக்கைத்தகள்" — தாம் இலங்கை இலக்கிய உலகத் தைப் பொறுத்தவரை வெளிவந்த முதல் சிறுக்கைத் தொகுப்பாகும். "சமூத்து எழுத்தாளர்களின் சிருட்டிகள் சில இதோ' எனப்பெருமை யோடு வெளிநாட்டாருக்கு, வேற்றுமொழி இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு காட்டக் கூடிய —இந்த

நாட்டுத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய, சிறந்த பணி "சமூத்துச்சிறுக்கைத்தகள்" என்ற தொகுப்பாகும்.

சம்பந்தன் — சி. வைத்தி விங்கம் முதலியோர் "கலைமகவில்" எழுதிவந்தது பொய்யாய், கனவாய், பழங்கதையாகிவிட்டது. பிறகு தமிழகத்துச் சரக்குகளுக்கு இலங்கை இலக்கியச் சந்தையில் இடம் பிடிக்கும் வியாபார நோக்குடன் (!) — ஆம், அப்படித்தான் நம்ப வேண்டியுள்ளது — 'கல்கி' முதலிய ஏடுகள் தீபாவளிமலர், ஆகியவற்றுக்குமட்டும் பண்டிதர். கா. பொ. இரத்தினாம் அவர்களிடமோ, வண தனிநாயக அடிகள் அவர்களிடமோ ஒரு கட்டுரை வாங்கிப் பிரசரித்து கண்துடைப்புச் செய்துகொண்டு வந்தன! இந்த மரபைத்தகர்த்து மிக அண்மையில் தொடக்கம் இலங்கை எழுத்தாளர்களது படைப்புகளுக்கும் இடமளிக்க முன் வந்தவை பொருளி' சரஸ்வதி, தாமரை ஆகிய ஏடுகள்! எழுத்தைச்சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் கோட்டி யொன்றைச் சேர்ந்தோர் இப்பொழுது அடிக்கடி இந்ததிதழ் களில் எழுதி வருவது கணக்கு. 'ஆனந்தவிகடவில்' கூட அண்மையில் இலங்கை எழுத்தாளர் ஒரு வரது படைப்பு இடம் பெற்றிருந்தது! தொடர்ந்தும் இலங்கையை எழுத்தாளர்களை ஒதுக்கி வைத்து இலங்கைச் சந்தையில் வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து தமிழகத்துப் பத்திரிகைக் காரர்கள் மனம் மாறி வருகிறார்கள் என்பதை இச் சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கிடையில் இலங்கையில் தோன்றிய புதிய இலக்கியப் பத்திரிகைகள்: ஆனந்தன், சமூகத் தொண்டன்; உதயம்; அல்லி

புதுமை இலக்கியம்' கலைச் செல்வி, கலைமதி, மத்தியதீபம், தமிழோசை, கதம்பம், சழநாடு (வாராஇதழ்) முதலினவாரும் "மறுமலர்ச்சி"யின் மறு அவதாரமாகப்பிற்குத் "ஆனந்தன்" இரண்டாண்டுகள் கூடவாழாவிட்டாலும், வாரதரு சிறந்த சிறுகைதகள் சில அதில் வெளியாகியுள்ளன. சமூகப்பள்ளி - கிராமசேவை ஆகிய நோக்கத்தோடு "சமூகத்தொண்டன்" ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும், புதுமை இலக்கியநாட்டங் கொண்ட க. பே முத்தையா அதன் ஆசிரிய பீடத்திலமர்ந்துள்ளதாலும், சமூகம், கிராமம் பற்றிமிட்டும் விடயங்களை எழுதிக்கொண்டு சுவையுள்ள தாக ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுவது சாத்தியமற்றதாலும், அதில் காலப்போக்கில் இலக்கிய விடயங்களே இடம்பெற்ற தொடங்கிவிட்டன. அளவில் சிறிய இதழாக இருந்தாலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மாதஞ்சுகளைல்லாவற்றையும் விட அதிக காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பது "சமூகத்தொண்டனோ" யாரும். "உதயம்" இரண்டாண்டுகள் ஒழுங்காக வந்து ஒரு சிறுகைதப் போட்டியையும் நடத்திவிட்டு அஸ்தமனமாகி விட்டது. "அல்லி" மலர்ந்து நாலைந்து இதழ்களை உதிர்த்திவிட்டு—பொருளாதாரக் கிரணச் சூட்டுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கருடியாமல் கருப்போய் விட்டது. "புதுமை இலக்கியம்" ஆரம்பத்தில் சில காலத்துக்கு ஒழுங்காக வெளிவந்து கொண்டிருந்துவிட்டு, பிறகு அவ்வப்போது, வசதி வாய்க்கும் போதுதலைகாட்டிவந்தது. இப்போது அதுவுமில்லை. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த "ஏழகேசரி"யும் கடந்த ஆண்டில் நின்று போய் விட்டது! ஏனையவை இன்னும் ஒரு வயதைக்கூட எட்டாத பத்திரிகைகள்.

இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களது ஒற்றுமை; வளர்ச்சி; உயர்ச்சி உரிமை என்பவற்றுக்காக உழைப்பதற்கு கடந்த பத்தாண்டு காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் சங்க(ட)க்கள் ஐந்துக்கும் மேலிருக்கும்! தொடக்க விழாவன்றே அவற்றின் ஆரம்பமும் முடிவும் நிகழ்ந்து விட்டன! இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் இரண்டொரு சங்கங்கள் பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை கள் விடுவதை, அல்லது சங்கநிர்வாகிகள் சிலரை அவர்களது சொந்தச் செலவில் வெளிநாடுகளில் நடைபெறும் மாநாடுகளில் இலங்கைஎழுத்தாளர்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்து கொள்ள வைப்பதைத்தவிரவேறு எதையும் உருப்படியாகச் செய்துள்ளதாகச் சொல்ல முடியாது. இலங்கையிலுள்ள எழுத்தாளர்களை ஒன்று தீர்ட்டி — அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கக் கூடிய "ஒரு எழுத்தாளர் ஸ்தாபன" த்தை அமைப்பதில் இதுவரை யாரும் வெற்றிபெறவில்லை.

இறுதியாக — கடந்த எழுத்டு ஆண்டுகளாக இலக்கியத்துறையில் நான் ஈடுபட்டுள்ள தால் அவ்வப்போது வெளியாகிய இலங்கை எழுத்தாளர்களது சிருட்டிகளில் பலவற்றை — முழுவதையுமல்ல, படித்திருக்கிறேன். அப்போது மனதில் எழுந்த அபிப்பிராயங்களினதும், எடுத்துவைத்து குறிப்புக்களினதும், பல இலக்கியகர்த்தாக்கள் — பத்திரிகையாசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடியபோது கிடைத்த தகவல்களினதும் தீர்ட்டே இந்தக் கட்டுரை. இதில் சில எழுத்தாளர்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டுள்ள காலம், அவர்களது படைப்புக்களைப் பற்றியும் இலக்கிய முயற்சிகளைப் பற்றியும் சொல்லியுள்ள கருத்து முதலியன பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் எழு

தமிழிலக்கியத்தில் யானை

— வ. நடராஜா —

பேரும்பாலான தமிழ் இலக்கியங்கள் யானையுடனேயே நூலை ஆரம்பிக்கின்றன. அநேகமாக தமிழ் நூல்கள் யானைமுகக் கடவுளின் வணக்கத்துடனேயே ஆரம்பிப்பதை நாம் அறிவோம்.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் யானைக்கும் ஏற்பட்ட ஆரம்ப தொடர்பு மிகப் பரந்து தமிழ் நூல்களிற் பல விடங்களிலும் காணப் படுகிறது.

யானையைப் பற்றிக் கூறுதல் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் ஜில்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். சங்க இலக்கிய நூல்களென்ன, சங்கமருவிய காலநூல்களென்ன, பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களென்ன யானையைப் பற்றிய பல செய்திகளை ஒருமைப் பாட்டுடன் தெரிவிக்கின்றன.

யானைக்குப் பல பெயர்கள் உள்ளன. அப் பெயர்களுள் சில வற்றை ஒரு தனிப் பாடலில் நாம் காணலாம். ஒரு பிரபுவைப் பாடித் தன் பரிசாக ஓர் யானையைப் பெற்று வந்த பாணன் ஒருவன், தன் மனைவியிடம் அதனைச் சொல்வதாக, யானையின் பல பெயர்களையும் கூறலும், அவள் அதற்கு வெவ்வேறுபொருள்கறியித்தலும் அப் பாடலிற் கூறப்படுகின்றன.

“இம்பர் வானைஸ்லை
இராமலையே பாடி,
என் கொணர்ந்தாய் பானு ந்

என்றால் பாணி,
வம் பதாங் களப மென்றேன்
பூசு மென்றால்
மாதங்க மென்றேன்
யாம் வாழ்ந்தோ மென்றால்
பம்பு சீர் வேழ மென்றேன்
தின்னு மென்றால்
பக்டென்றேன்மூ மென்றால்
பழனந்தன்னை
கம்பமா என்றேன்
நற்கவியாம் என்றால்
கைம்மா என்றேன்
சும்மா கலங்கினுளோ”
என்பது அப்பாடல்.

இப் பாட்டில் யானையின் மறுபெயர்களான களபம், மாதங்கம் கைமா, பகடு, கம்பமா, வேழம் என்பன கூறப்பட்டுள்ளன.

யானைக்கு ‘எறும்பி’ என்பது ஒரு பெயர். ‘எறும்பு முதல் எறும்பி ஈருகு’ என கூறப்படும் தொடர் ஒன்று தமிழில் உண்டு. இதில், அறப் பிராணிக்காக எறும்பும் பெரிய பிராணிக்காக யானையும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டுத் தனிப் பெரும் பிராணியாகிய யானை, அகப் பொருள் நூல்களிலும் புறப் பொருள் நூல்களிலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் எடுத்தாளப் பட்டிருக்கின்றது. அகப் பொருள் நூல்களில் ‘அறத் தொடு நிற்றல்’ என்னுந்துறையில், ‘களிறு தரு புணர்ச்சி’ என ஒரு பகுதி உள்ள துஅஃதாவது :— தலைவி, தோழி முதலியோர் இளமரக்காவில் விளையாடுங் காலத்து பயங்கரமாக ஓர் யானை தோன்ற அதற்குப் பயந்து

தலைவி கூச்சவிட, அது கேட்டு ஆங்கு வந்த தலைவனை தலைவி தழுவி அபாயம் நீங்கியதாக தோழி செவிலித் தாய்க்கு அறத் தொடு நிற்றல். இதனைக் கந்த புராணத்தில் வள்ளியம்மை திரு மணப் பாலச் செய்தியாலும் அறியலாம்.

தினைப் புனத்திலே வள்ளியை அடிமை கொள்ள வந்த ஆறு முகப் பெருமானுடன் வள்ளியை இனைத்து வைத்ததும் களிறே. அஃது ‘நந்திக் கடவுளாம் தனி வாரணப் பொருப்பு. அஃது மறி கடலே போல் முழங்கி, “அறு மாழுகக் கடவுள் முன்னேருசார் வந்து தன் கோடொற்ற, பின் ஞாரு சார்வந்து பிடியின் மருப் பூன்ற இந் நடுவே நின்றுன்” என்றார் கச்சியப்ப சிவாசாரியார்.

அறுமுகக் கடவுளின் முன் புறத்தில் யானை முகப் பண்ண வனுகிய களிற்றின் கோடுதாக்க, அங்வியானைக்குப் பயந்து வள்ளி தேவியாகிய பெண் யானையின் ஸ்தனங்களாகிய மருப்பு முருகப் பெருமானின் பின் புறத்தே ஊன் றிற்று. இவ்வாறு வள்ளியம்மன் அறு முகக் கடவுளைக் கூடினார்.

கள வொழுக்கம் பூண்ட தலைவியைத் தலைவனுக்கு மண முடித்து வைக்க விரும்பிய தோழி செவிலித் தாய்க்குப் பின் வரு மாறு கூறுகிறார்.

“ஓரு நாள் சோலையிலே நாம் விளையாடும்போது, கார்ப் பெயல் இடுபோல் பிளிறி இரும் பெரும் தடக்கை, பெருநிலத்தறைந்து சினம் மிகுந்து மதத்தால் செருக்கி மரத்தை முறித்தது. மையல் வேழம் ஒன்று எதிரே வர, நாம் உய்வைக் அறியோம் ஆகி, நடுங்குறு மனத்தோமாய் விரைந்து தலைவனத் தழுவி நடுங்க, அவன் வார் கோல் அம்பு வாங்கி அண்ணல் யானை

அணி முகத்து அழுத்தலில், அது புண்ணுமிழ் குருதி நிலத்தே பாய இழிந்தது’ என, தலைவன் தலைவி புணர்ந்தமையைக் கூறி அறத் தொடு நின்றார். இவ்வாறு யானை, ஒத்த தலைவன் தலைவியாரை ஒன்று சேர்க்க அகப் பொருள் நூல்களில் உதவி வருகிறது.

தலைவன் தலைவியாரை இனைத்து வைக்க உதவிய யானை தலைவன் தலைவியைப் பிரியாது இன்பமாய் வாழவும் உதவியமை தமிழ் நூல்களாலே தெரிகிறது.

பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைவன் பிரிவைச் சகிக்க மாட்டாத தலைவிக்கு, தோழி தலைவன் பிரிந்துசென்ற பாலைநில இயல்பையும் அங்குள்ள சீவாசிகளின்காதலன்பின்சிறப்பையும்கூறுகின்றார்.

‘தலைவன் சென்ற பாலை நிலத்திலே நீர் கிடைத்தல் அரிது. கதிரவன் கொடுமையாலே அங்கே தாங்க முடியாத வெப்பம்; அங்கிருந்த அற்ப நீரையும் யானைக் கண்றுகள் கலக்கி விட்டன. ஆங்குள்ள பெண் யானை தாகத்தி னல் வருந்துகின்றது. ஆண்யானைக்கும் நீர் தாகம் அதிகமே. ஆயினும் ஆண்யானையாகிய தான் முன்னர் அந் நீரை உண்டால் தன்னுல் அண்பு செய்யப் படும் பெண் யானைக்கு நல்ல நீர் கிடைக்காமற் போகலாம் அல்லவா? அதனால் தன் பிடிக்கு தெளிந்த நீரை முதலில் ஊட்டி அதன் பின்னர் தன் உண்ணும் களிறுகளையுடையது அப் பாலை நிலம். எனவும் “அக் களிற்றின் செயலைக் கண்டவர் உடனே நின் நினைவு ஏற்பட ஈண்டு திரும்புவார். இவ்வாறு செய்யும் களிற்றின் இயல்பை அவரோ முன்னர் நமக்குக் கூறியுள்ளார். ஆகையால் நீ ஆற்றியிரு” எனவும் கலித் தொகை கூறுகிறது. இதனேடு தொடர் புயைதாகச்சிந்தாமணியிலே குழவிக் குஞ்சரம்

மார்த்தும் என

தழுவிச் சூடு வென் வழஸ்

—தாங்குவன

என்ற பகுதியைக் காணலாம். கள்ளுடைய பெண்யாளையானது பாலை நிலத்து வெப்பத்தினால் வருந்துமென என்னி, களிறு அப் பேண் யாளையைத் தழுவி நின்று தன்னிமலால் அவ் வழஸ் விண்றும் கன்றையும் பிடியையும் காக்கு மென்பது இதன் பொருள்.

ஓர் யாளை தன்னி பிடியின் மேல் அளவற்ற அன்புடையது. கருக் கொண்ட தன் பிடியை உபசரிப்பதில் அளவற்ற அக்கறை கொண்டது. அதினாலே, குல் கொண்டகரு மேகத்தைத் தன் பிடி யென்றும், அக்கறை மேகத் தினுடே தோன்றும் பிறைச் சந்திரி விம்பத்தை தன் வயிற்றி என்றும், தோன்றும் யாளைக் குழவி என்றும், அம் மேகமுழக்கொலியை கள்ற எனும் போது தன் பிடி இடும் வேதனை ஒலி என்றும் கந்தி தன் கையை நீட்டி அவ் வருத்தத்தை நீக்க முயலும் செய்தியை,

“குவிறுவான் மறிக் குழவி

தன் து ஸ்வரிப்புதேயிப்ப பிலிறு மேகத்தைப்பிடி யெனப் பெரும் பலைத் தடக்கை

க எ றி று நீட்டுமேச் சித்திர கூட்டம்”

என் இராமாயணம் கூறுகிறது.

யாளை சிறந்த — உயர்ந்த பிரணியாதலின் இழிந்த பன்றி முதலியவற்றிற்குச் சிலகிச் செல்லும். இங்குள்ள செல்வது பயத் தினால்லன்று.

—“தாதுமத

மாக்ரத்த யாளை வழி விலக் கல் புண்மலத்தின் துகாத்துக் கஞ்சியோ” — என் நீதி வெண்பா கேட்கிறது. ஆயின், ‘ஆளி, புலி முதலிய வற

நிற்கு யாளை பயப்படும்” என் நூல் கள் கூறுகின்றன. ‘புலி கொன்ற யாளை’ என்ற தொடர் இலக்கண நூல்களில் செய்வினை என்ற இரண்டிற்கும் பொதுவினைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது; ‘புலி யாற் கொல்லப்பட்ட யாளை, புலியைக் கொன்ற யாளை’ என் அது பொருள்படு மாயினும் இலக்கிய நூல்கள் புலிக்கு யாளை பயப்படும் என்றே கூறுகின்றன.

இடியேற்றைக் கேட்ட யாளை அவ்வொலியை புலியின் ஒலி யென நினைந்து அதற்குப் பயப்படு மென்பதை

“மழை முழங்கு அரவும் கேட்ட கழைத்தின்

மால் யாளை புலி சேத்து எவரீ இ

இருங்கல் விடர்கம் சிலம்பப் பெயரும்,,

என்னும் செய்யுட்டுபகுதியாலும்,

“ஆளிநந்மா அணங்குடை ஒருத்தல்

மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப

ஏந்தல் வெண்கோடு வாவங்கிக் குகுத்துகுந்தும்,,

என், “ஆளியேறு, யாளை புலம்ப அதன் கொம்பை முறித்து மத்தகத்தையன்றும் என்னும் செய்தியாலும் ஆளி, புலி என் பவற்றால் யாளை தாக்கப்படும் செய்திகள் தெரிகின்றன.

‘வெங்கையினது ஆழி னுல் முடப்பட்ட குறவரது குடிசை களைக் கண்டு அது தோற்றத்தில் புலியைப் போலக் காணப்படுவதால் அதனைப் புலி யென நினைந்து யாளை அதற்குப் பயப்படும் என் அகநானாறு கூறுகிறது.

போட்டியிலே தோற்றவர்கள்

வென்றவர்களைச் சுமத்தல் வழக்கு. அவ் வழக்குக் கியை, பெண் களின் நடைக்குத் தோற்ற பிடி களின் மேல் பெண்கள் இவர்ந்து செல்தலும், களியுகளின் மேல் ஆடவர்கள் இவர்தலும் மரபு. இவ்வாறு பெண்கள் இவர்ந்து சென்ற ஓர் பிடியைக் கண்டு களி ரெண்று காழுற்று அதனையுர்ந்த ஆடவர்கள் செலுத்தவும் செல்லாது நின்றது. இதனைக் கண்ட பெண் யானை தானும் அக்களிற்றின் மேல் ஆடை கொண்டு அக்களிற்றை நோக்கியதைந்தது. அக்களியு அழிய ஒரு மாளிகையின் முகப்பு வாயிலில் நின்றது. அம் முகப்பு வாயிலின் மேன் மாடியில் வேங்கையுரு ஒன்று பாயும் தோற்றத்திற் கையாற் புனையப்பட்டிருந்தது. அவ் வேங்கையை உண்மை வேங்கை யென்றும், அது தன்னால் விரும்பப்பட்ட களியின் மேற் பாயுமென்றும் எண்ணிய பிடி தன் மேலுள்ள மட நல்லார் பயந்து நடுங்குறும் வள்ளனம் தன் இயல்பழிந்து சிலதவதைக் கண்ட ஆடவர் சிலர் களியையும் பிடியையும் இனைத்து அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்த்து அம் மகளிருடைய துள்பத்தை நீக்கினர்" என்னும் சம்பவத்தை பரிபாடல் தெரிவிக் கின்றது.

பண்டைய தமிழ் அரசர்கள் போரிலே கஜ, ரத, துரக, பதாதி என்னும் நாற்படைகளையும் உபயோகித்தனர். அவற்றுள் யானைகளை அழித்தவனை வீரனாக நூல் கள் பரணி பாடியுள்ளன "ஆயிரம் யானை அமரிடை வென்ற மான வனுக்கு வகுப்பது பரணி" என, யானை கொன்ற வீரன் பாராட்டப்படுகிறான். "கள் வழி நாற்பது" என்ற பதினெண்கீழ் கணக்கு நூலில் போரிலே யானைகளின் முக்கியத்துவம் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. சேர அரசர்

களுள் ஒருவன் யானைக்கட்சேய மாந்தரான் சேரவிரும் பொறை எனப் பெயர் பெற்றுள்ளான்.

போரிலே, அதைகின்ற கையினையும் தலை யெடுத்து நடக்கும் ஓங்கிய நடையினையும் அந் நடைக்கேற்ப மாறுபட்டொலிக்கும் மணியினையும் உயர்ந்த கொம்பினையும் பிறை வடிவான மத்தகத்தினையும் சினம் பொருந்திய பார்வையினையும் பரிய அடியினையும் பரந்தகழுத்தினையும் மதங்காரணமாகத் தேனீக்கள் மொக்கும் மத்தகத்தினையும் உடைய களிருந்து பகைவரது மதிற் கதவுகளைத் தம் கோடுகளினாற் குத்தும். மதிலூத்தாக்கியமையால் களி று களின் மருப்புக்கள் முறிந்துவிட தம் அழக்கிந்தமையால் பெண் யானைகளின் முன்னே செல்ல நாணி பகை அரசர்களிடம் பறித்த வெண் கொற்றக் குடையினால் தம் முகத்தை மறைக்கும். இவ்வாறு போர்க்களைத் த்தில் பகை மன்னர்களது வெண் கொற்றக் குடையைப் பறித்த பழக்கத்தால் ஆகாயத்தே தோன்றும் சந்திரனை பகை மன்னரது வெண் கொற்றக் குடை என நினைந்து அதனையும் பறிப்பதற்கு தன் கையை அதற் கெதிரே நீட்டும்.

ஊடறுக்க முடியாத பகைவரது படை விழுக்கத்தைப் பிளப் பதற்கு யானைப்படை உபயோகப் படும். பெரிய சமுத்திரத்தில், பேராழுத்திலே காற்றுல் தாக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு ஒடுவது போல போர்க்களிருந்து பகைவர்களின் முன்னணியைக் கிழித்து ஊடறுத்து இடத்தை அகலச் செய்ய அதன் பின்னால் போர் வீரர் சென்று யுத்தம்புரிவார். இதனை, "நளி கடல் இருங்கு-த்து" என்னும் புறநானுற்றுச் செய்யுள் தெரிவிக் கின்றது.

யானையை முன்னேறுமாறுச் சாகப் படுத்துவதற்கும் யானை பின்னிட்டால் அதைத் திருப்பிப் பகவீர் மேல் செலுத்துதற்குமாக இரு பக்கங்களிலும் சங்கு ஒலிக்க யானை கோபமடைதல், “கோலோர்க் கொன்று மோலோர்வீசி” என்பதினுற்றெரிக்கிறது. போரில் யானைப்படையே வெற்றியைத் தரவல்லது என்பதும் எதிரியின் யானைகளை அழித்தல் வெற்றி காண வழி என்பதும், “யானை எறிந்து களத் தொழிந்தனனே, பெருநிறைவிலக்கி ஆண்டு பட்டனனே” என்னும் தொடர்களால் அறியற் பாலன்.

“வேழ முடைத்து மலைநாடு” என்பது தனிப்பாடல். மலை நாடு என்பது சேரநாடு. சேரநாட்டில் ஆனை மலை என் ஒரு மலை இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சேர அரசர்களின் வெற்றி கூறும் பதிற்றுப் பத்து என்னும் நூலிலே, யானைகள் வாழும் ஒரு பகுதி கூறப்படுகிறது. இமைய வரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் கண்டு தம் வறுமையை நீக்கி இன்பம் பெறப் பரிசிலர் பல வித இடையூறுகள் மிகுந்த அபாயம் பொருந்திய கடிய வழிகளையும் கடந்து வருவர் என குமட்டீர்க்கண்ணனார் கூறுகிறார். அதிலே, ‘என்ற அனிமையால் இன்னும் ஈரம்புரலாத பசிய மயிரையும் மிக இளமை காரணமாக நடக்க முடியாது தள்ளாடித் தள்ளாடி நடக்கின்ற நடையையும் உடைய இளங் களிற்றுக்கள்று களின் மீது, நினை ஈரம் காரணமாக படியும் ஈக்களை சிறிய மல்லி கைக் கொப்பினுலே பிடி யானைகள் ஓட்டுகின்ற, இடமாகிய மலைகள் பலவற்றைக் கடந்து பரிசிலர் வருவர்.” என சேர நாட்டில் ஆனைகள் வாழுகின்ற மலை பதிற்றுப் பத்தில் வருணிக்கப் படுகிறது.

‘யானைகள் அதிகமாக வேங்கட மலையில் வாழ்ந்தன’ எனவும்,

‘அவை ஆங்கு மிகுதியும் காணப்பட்டமையால் ஆங்குள் கற்றறி யாத இளைஞர் அவற்றின் அருமை அறியாது, பெண் யானைகள் கதறும் வண்ணம் களிற்றுக் கண்றுகளை அவைகளிடமிருந்து பிரித்து மரத்திலிருந்த கொழு கொம்பைப் பிளந்து எடுக்கப்பட்ட நாரினுடைல் கட்டிச் சென்று தாழுண்ணும் மதுவுக்கு விலையாகக் கொடுப்பர்’ எனவும் அகநானாறு தெரிவிக்கிறது.

யானை முற்று மூங்கில் முளையையும் கரும்பையும், வயல் விளைகதிர்களையும் உணவாகக் கொள்ளும். அதி மதுரத்தழை (அதிங்கம்)யானைபின் விருப்பமான உணவாகும். ஆயின் இதனை யானை உணவின் பெருமதங்கொள்ளும். யானை மதுங்கொள்ளின் பாகாக்கு அடங்காது. கட்டுத் தறியையும் முறித்து பல இன்னல்கள் புரியும். இவ்வாறு, ‘காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் கெருத்தல் யாழ்வரைத் தங்கிவிடும். அஃதாவது இசைக்கு அடங்கி விடும்.

“ஒலியியல் வார் மயிர் உள்ளினர் கொடிச்சி

பெரு வரை மருங்கிற குறிஞ்சி பாட

குறும் கொள்ளாது நிலையி னும் பெயாது

படா அப் பைங்கள் பாடு பெற் கீற்யெனை”

மறம் புகல் மழகளிறு உறங்கும்’

என் பர். யானை இசைக்கு அடங்கியமை உதயனை சரித்திரத்திற் காணப்படும்.

கோடபதி என்னும் தெய்வயானையை உண்பி த்தல்லது தானுண்ணுமையாகிய விரதம் பூண்டு அதனைக் காப்பாற்றிய உதயனை அவ் விரத்தினின்று தவியமையால் தெய்வயானையைப்

“பினிந்தமையும், அதனால் அவன் உச்சயினி நகரத்தரசன் பிரச் சோதனங்கள் எந்திர யானை மூலம் சிறைப் படுத்தப் பட்டமையும் பின் நஞ்சாகிரி என்னும் யானையை இசையால் அடக்கி பிரச் சோதனன் மகளை மணம் முடித்த வரலாறும் பிறவும் பெருங்கதையுட் காணப் படும். சீவகன் மதங் கொண்ட யானையை அடக்கியமையும் கோவலன் அடிக்கியமையும் அவ்வந்துரல்கள் மூலம் அறியப்படும்.

“யானையைக் குழிகளில் வீழ்த்தி யானை வேட்டுவெர்அவற்றைப் பிடிப் பர். இவ்வாறு “நீடு குழியகப் பட்ட கோடு முற்றிய கொல்களிறு குழிநிலை கலங்க அருகுகளை அழிய குத்தி குழி கொன்று கிளை விரும் பப் பிடியுடன் சேரு முயற்சிக்கும்.

யானையின் வலிமைக்கு அதன் கால்களே முக்கிய காரணம் போலும். சிந்தாமணியிற் சீவகனை யானைக்கும் அவன் துணைவர்களை யானையின் கால்களுக்கும் உவமை கூறியது நோக்கத் தக்கது.

அரசர்கள் குடி மக்களிடத்து வரிப் பணம் அறவிட வேண்டிய இயல்பைக் கூற வந்த புலவர் ஒருவர்யானையையும் கழனியையும் உவமை கூறினார்.

ஒரு கழனியில் விளையும் நெல் யானைக்குக் கவளாம் கவளமாகக் கொடுக்கப்படின் அது பல நூரூக்கு உணவாகும். அங்ஙன மின்றி அந்த யானை தானே கழனியுட் சென்று நெர்க்கதிர்களை உண்ணத் தொடங்கினால், அதன் வாயுட் புகுவதிலும் பார்க்க அதன் காலுட் புகுந்து, அழிந்து விடுவதே அதிகமாகும்’ என உவமை மூலம் விளக்கினார், “யானைபுக்க கலம் போலத்தானும் உண்ணேன் உலகமும் கெடுமே” என்பது புலவர் வாக்கு.

நாலடியார் யானையிடத்துக் காணப்படும் குண மொன்றை

நாயின் குணத்தோடு ஒப் பிட்டு

“யானை அறிந்தறிந்தும் பாக வையே கொல்லும் எறிந்த வேல் மெய்யதாவால் குழைக்கும் நாய்” என்கிறது. கூறேன்திரன், சிவபெரு மானைப் பூசித்த களிறு, கரும்பு தின்ற கல்லானை முதலாக யானையைப் பற்றி பல பல சம்பவங்கள் பற்பல; நூல்களுட் கூறப்படுகின்றன.

போரில் அம்புகளால் குற்று ண்ட யானை, குரீ இனம் படிந்த குன்று போலக் காணப்படுமென ஏம்’ வீரனால் வெட்டி வீழ்த்தப் பட்ட யானைத்துதிக்கை, கலப்பை போல நிலமிசைப் புரழுமெனவும், அன்றி புல்லாங்குழல் போலக் காணப்படுமெனவும், பாம்பு, குஞ் சுரத்துக்கு கோன் இழைக்கும் என ஏம், அன்றியும் அப்பாம்பு வேட்டாக்கியை விழுங்கும் எனவும் இன்னும் பலவும் நூல்களால் அறியப்படும்.

அப்புது, அப்புது, ஆது ஆது, ஜீ ஜீ என்பன யானையுடன் உரையாடுவோர் கூறும் மொழிகள் என்பர்.

அறுமுகன் ஏறும் யானை, பினிமுகம் எனப்படும். ‘ஒருஒசை அங்குசங்கடாவ’ என முருகாற்றுப் பட்டையிற் கூறப்படுகிறது.

யானையின் பெயராகியவேழும் என்னும் பெயர் கொண்டதோர் நோயும் உளது. அது பெரும்பசி நோய். வேழும் என்னும் பெயர் ஒற்றுமையால் அதுவும் யானையுடன் சேர்த்து நினைக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு யானையைப் பற்றி பற்பல செய்திகளைக் கூறி யானையை வென்று பரணி கொண்ட தமிழன், இன்று யானை உண்ட விளங்கனியாயினானே!

கந்தாணயில் இரு கலைஞர்



தெற்கே இருவாரம் கழி ததுவந் து ஆண்டு மலரை வெளியிட்ட டோம். அந்த இரு வாரத்திலும் கலைச்செல்வியின் கருத்தில் நுழைந்த கலைக்கூடங்கள்பல; கலைவாணர்கள்பலர்; இன்னும் அறிவுக் களஞ்சியங்களான உணர்வுச்சுடர்கள், உடலோயினும் உணர்வேரயாத உழைப்பாளிகள் வரலாறுகளோல் வாம் கலைச்செல்வியின் இதயக்கத வில் நுழைந்து இழையோடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரிடை முயமாத இதழ்களினுடு மினிரும் ஜருகைகளாகும். ஆண்டுமலரில் சித்திர சேனு நாட்டியக் கலைஞரைப் பற்றியும் அவரது கலைக்கூடத்தைப் பற்றியும் கண்ணர்கள். இதோகந்தாணயிலே கண்ட கலைஞர் வரவரை.

சுந்தரம் சவுண்ட் ஸ்ரூடியோ கந்தாணயில் இருப்பது எவர்க்கும் தெரியும். இந்தஸ்தாபனத்தார் இதுவரை தமிழ்ப்படம் எதுவும் தயார் செய்யவில்லை—சிங்கள ப்படங்களையே தயாராக்கியிருப்பதால் தமிழனத்தார்பவர் அறியாமலும் இருக்கக்கூடும். சிங்கள மக்களிடையே

இந்த ஸ்ரூடியோ பிரசித்தமானது

பேசும் படங்கள் தயாராகும் ஸ்ரூடியோக்களில், ஓவியத்தில் வல்லுநர் ஓருவர்முக்கியஸ்தராக இருப்பர். இவராலேதான் படத்தில் நடிக்கும் கலைஞர் சோபிப்பார்கள். இந்தக்கலைஞர், நடிகர்களது உடை அலங்காரம், உடலங்காரம், அவர்கள் நடிப்பு அரங்கம், பின்னணி முன்னணிக் காட்சிகள் எல்லாவற்றிலும் தன் கலைக்கண்களை நுனித்துக்கண்டு கொள்ளவேண்டும்.

சுந்தரம் சவுண்ட் ஸ்ரூடியோவில் நுழைந்ததும் ஓவியக் கலைஞரைப் பற்றிவிசாரித்தோம். ஓடோடியும் ஒருவர் அந்தக்கலைஞரை அழைத்துவந்தார். ஆண்மைநிறைந்த எழில்ஓவியம் ஒன்று எங்கள் கண்முன்னே கரங்கூப்பி வணக்கம் இசைத்துநின்றது. பதிலுக்கு நாங்களும் வணக்கஞ்சொல்லி கைகூப்பினேனும். அதே உருவும் செம்மைநிறமேனியும் அழிந்திற்கேற்ற தோற்றமும் வலக்கரத்திலே வர்ணந் தோய்ந்த துகிரிகை. யுடனும் ஓவியக்கலைஞரங்க மாறிற்று

அவர் எம்மை முதலில் தமது சாகைக்குஅழைத்தார். அவர் சாகை சமீபத்திலேயே; அவரோடு போய்க் கொண்டு, ஸ்ரூடியோ மனேஜரை விசாரித்தோம். மனேஜர் கொழும் பிற்குச் சென்றதாகவும் மறுநாள் தான் ஸ்ரூடியோவுக்கு வருவர் என்றும் பதில்கொடுத்தார். இந்தவர்த் தைகளுக்குள் ஓவ்யாரது சாலைக்குள் நுழைந்துவிட்டோம். அங்கே எல்லாம் அலங்காரம்-சிற்பச் சிலைகள் ஓலியங்கள் நிறைந்துகிடந்தன. நாமேதோ காட்சிச்சா லைக்குள் நுழைந்ததான் உணர்ச்சி பெற்றேஞ். அவரது அநுபவங்களை, கலை நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருந்து அழகாகக் கூறினார். அவரது வரலாறுகளையும் அறிந்துகொண்டோம்.

இவர் சுந்தரம் சௌண்ட் ஸ்ரூடியோவின் கலை நிர்வாகஸ்தர்; கலைஞர் M. P. நாராயணன் அவர்கள். இவரது நிர்வாகத்தில், “ரம்மிய லதா”, “சொகிரையூரே” “தெவியன்னத்தட்ட”, “புருஷரத்னயா” என்ற சிங்களப்படங்கள் வெற்றிகாமாகத் திரையிடப்பட்டன. இந்தப் படங்களுக்கான காட்சிகள்-களாவுச் சீன்கள் ஆதியவற்றைக்கண்டு நாங்கள் பிரமித்துவிட்டோம். சின்னாஞ்சிறியபோஸ்ற்காட்டுள்ளில்வரைந்த காட்சிகளை யெல்லாம் பெள்ளும் பெரிய மலைக் கூட்டங்களாகவும்-கட்டடங்களாகவும் ஆக்கும்விந்தையை நுணுக்கிக் கற்று அனுபவம் வாய்ந்தவாறு இந்தமனிதர் M.P. நாராயணன் அவர்களே. இலங்கையிலே முதல் முதல் திறமையிக்க கனவுக் காட்சிகளைத் திரையிட உதவியகலை ஞர் இவர். “புருஷரத்னயா” என்ற சிங்களப் படத்தில் இவரது கனவுக் காட்சிகள்தற்குபமாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்திய பிரபல ஸ்ரூடி

யோக்களின் பாராட்டுக்களைப்பெற்றிருக்கிறார்.

இவர் ஈழத்துக்கு வந்ததன் மேல் தனது கலையில் சொந்தக் கற்பணைகளைப் புகுத்திச் சிறந்தமுறையில் தயாரிப்பதற்கு வாய்ப்புப் பெற்றார். தாமாகவே ஒரு பொறுப்பை நிர்வகிக்கும் பொழுது முழு ஆற் றையும் புகுத்தலாம் என்ற உணர்ந்தார். அந்த உணர்வின்கட்டுப் பாட்டுள் தம்மை அமைத்துக் கொண்டு கலையை வளர்க்கும் இக்கலைஞர் இந்தியாவிலும், பம்பாய்-மட்ரூஸ் முதலிய இடங்களில், கண்ணடம், தமிழ், தெலுங்கு, சிங்களம் முதலிய மொழிகளில் உருவாகிய படங்களில் கலை நிர்வாகப் பங்கெடுத்து உதவி புரிந்திருக்கிறார். 1956 ஆம் ஆண்டு கந்தாணி, சுந்தரம் சௌண்ட் ஸ்ரூடியோவில் கலைநிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டார். சென்னையில் A. V. M. ஸ்ரூடியோ, நெப்பிரியன்ஸ் ஸ்ரூடியோ, என்பவற்றில் வேலை செய்திருக்கிறார். ஒன்பது வருடங்கள் மொத்தமாக இந்தத் துறையில் உழைத்திருக்கிறார். இத்தனைக்கும் இவர் வயது இருபத்தெட்டாண். இவர்தாய் நாடு கேரளம். தாய் தந்தையர் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சுந்தரம் சௌண்ட் ஸ்ரூடியோ தாபனத்தார், “கடல் கடந்த தமிழன்”என ஒரு தமிழ்ப்படத்தைத் தயாரிக்கப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் செய்துவருகின்றனர். அதன் கலை நிர்வாகத்தில் கலைஞர் M. P. நாராயணன் அவர்களது திறமையைப் பார்ப்பதற்குக்காலம் நீட்டிக்காது. சமீபத்தில் பார்த்து இன்புறலாம். கலைஞரோடு கூடிவாழ்க அவர்கலைத்திறன்.

இ. பொன்னையா-

சொல்லித் தேரிவதீஸ்ஸி

— மு. தனையசிங்கம் —

“ சூலோ ! உனக்கு என்னை என் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் ? ”

“ எனக்கு அப்படி ஒன்றும் பிடித்துக்கொள்ளவில்லையே ! ”

“ அதாவது என்னை என் நீ காதலிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன் . ”

“ அதுதான் நானும் சொல்கிறேன். உங்களைக் காதலிக்கிறேன் என்று நான் சொல்லவில்லையே . ”

“ ஓ ! அப்படியா ? அப்படி யென்றால் வலியவந்து அன்று எனக்கு டொபி ஏன் தரவேண்டுமா? மாலை நேரங்களில் என் பின்னால் என் நீ நடக்க வேண்டுமா? என்னைப் படம்பார்க்க வரும்படி நீ என் கூப்பிட வேண்டுமா? ”

“ நல்ல கதை ! டொபி தந்து விட்டால், பின்னால் நடந்துவந்து விட்டால், படம்பார்க்கக் கூப்பிட்டு விட்டால் காதல் என்று கருத்து? காதலின் கருத்தை நீங்கள் தவறாகத்தான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் ! ”

“ சூலோ ! உனக்கு ஓரே விளையாட்டு ! என் இதயம் உனக்காக எப்படியெல்லாம் துடிக்கிறது என்று உனக்குத் தெரியுமா? ”

“ ஏனும் எனக்காகத் துடிக்க வேண்டுமா? பாவம், உங்கள் இதயத்தை முதலில் உங்களுக்காகத் துடித்துக்கொள்ளச் சொல்லுங்களா. எனக்காகத் துடித்துக்

கொள்ள என்னிடம் ஓர் இதயம் இருக்கிறது . ”

“ உன்னில் எனக்கு எத்தனை அன்பு இருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்தால் நீ இப்படியெல்லாம் விளையாட மாட்டாய், சூலோ ! ”

“ ஹாம், என்னில் அன்பு பாராட்ட வேறு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில்தான் எனக்கும் அன்பு . ”

“ யார் யார் அவர்களெல்லாம்? ”

“ எங்க அப்பா ! ”

“ வேறு ? ”

“ எங்க அம்மா . ”

“ வேறு ? ”

“ வேறு யாரும் இல்லை, அவளைவுந்தான் . ”

“ வேறு யாரிலும் உனக்கு அன்பு இல்லையா? ”

“ இல்லை. ”

“ யாரிலுமே? ”

“ ஓ ! இன்னும் ஓராள் ! ”

“ யார் அது சூலோ ? ”

“ அதா? அது என்னுடைய பூணக்குடடி. கறுப்பாய் அழகாய் இருக்கும். ‘ மியாவ் மியாவ் ’ என்று அழகாகக் கத்தும். அதை

என் மடியில் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்ச கொஞ்சென்று கொஞ்ச வேன். அவ்வள்ளு ஆசை !”

அப்படிஒரு சம்பாசனை கதை யிலோ சினிமாவிலோ வந்திருந்தால் இனிப்பாய் இனித்திருக்கும். ஆகா ! எத்தனை அழகான ஒரு குறும்புப் பாத்திரத்தைச் சிருஷ்டி த்திருக்கிறார்கள் என்று பெருமைப் பட்டுக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலையில் எனக்கு அது ஒன்றும் எவ்வித இனிப்பையோ பெருமையையோ கொடுக்க வில்லை. கசப்பாய்க் கசந்தது. இதயத்தைத் திரிவைத்து உடைத் தெறிவதுபோல் இருந்தது. காரணம் கேள்வி கேட்டவன் நான் ! பதில் சொன்னவள் அவள் !

வெள்ளை நிறப் பின்னணி யில் பச்சைப்புள்ளிகள் போட்ட ஓவாயில் சாரி அவளுக்கு எடுப்பாய் இருந்திருக்கலாம், எலுமிச்சம் பூப்போல் அவள் இதற்கீக்கிச் சிரிப்பது வலு அழகாய் இருக்கலாம். வெள்ளைப் பல்லின் சின்ன நீக்கலிலே பேளையைவத்து மெல்லச் சிரிக்கும் விதங்கூடக் கொள்ளொ அழகாகவே இருக்கலாம். ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஏன், நானுக்கவே அவளிடம் அவற்றையெல்லாம் வாய்விட்டுச் சொல்லியுமிருக்கிறேன். ஆனால் கண்களைச்சுருக்கி தருமை பாய்ந்த அந்தக் கண்ணங்களில் எந்தவிதக் கவலையில்லாத ஒரு விளையாட்டுக் களைசொட்ட அவள் அவற்றைச் சொன்னவிதம் இருக்கிறதே அதை மட்டும் என்னால் பொறுத்துக்கொள்ளவே முடியவில்லை. அவளுக்கு ஒருவேளை அதெல்லாம் விளையாட்டாக இருக்கக் கூடும். ஏன், எனக்குக் கூட அப்படியெல்லாம் வேறு யாராவது சொல்லியிருந்தால் சுவைத்திருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் என்காதலுக்குப் பாத்திரமான அவள் என்னிடமேவந்து அப்படிக் கவலை

இல்லாமல் பேசியதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை. என் நெஞ்சத்தைக் கொஞ்சங்கூடப் புரிந்துகொள்ளாதவள் போல் பேசிய அவளுடன் அதற்குப் பின்பும் கதைத்துக்கொண்டு நிற்க நான் விரும்பவுமில்லை.

திரும்பிவிட்டேன் என்பாட்டில்.

“போகிறீர்களா ?” என்று கேள்வி கொடுத்தாள் அவள். அதே பாணி. அதே கவலையில் வாத குரல். அதே சிரிப்பு. அவளும் அவளின் காதலும் நாசமாகப் போகட்டும்.

“போகாமல் என்ன செய்வது? உனக்குத்தான் நாயும் பூண்டும் இருக்கின்றனவே கொஞ்சி விளையாடுவதற்கு. எனக்கு வேறு வேலை இருக்கிறது. நான் போகிறேன்.

“அப்படியா? அப்போ சௌயோ! டா!”

கொஞ்சங்கூட அவள் கவலைப்படவில்லை! இரவு இரவாக அவளுக்காக ஏங்கி உழன்றுவிட்டு காலையில் விடிந்ததும் விடியாதது மாய் அவளைத் தேடி வந்தேனே என்ற எண்ணமோ இரக்கமோ கொஞ்சங்கூட இல்லாதவளாய் அவள் விடைகொடுத்தாள். இரக்கமில்லாத பிறவி ! இதயம் என்பது அவளுக்கு இரும்பு. அவளைக்காதலிப்பதைவிட உணர்ச்சியோ உள்ளமோ இல்லாத ஒரு மரக்கட்டையைக் காதலிக்கலாம். அவளின் திக்குக்கே இனி ஒரு பெருங்கும்பிடு. கோடி வணக்கம்!



வகுப்பறையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

இரண்டு கிழமைகளாக அவளின் நினைவால் ஒரேயடியாய் மறந்து போய் விட்டிருந்த பாடத்தையும் படிப்பையும் இனியாவது ஆரம்பிக்கலாமல்லவா? புத்தகத்தைப் புரட்டத் தொடங்கினேன். ஆனால் படிக்க முடியவில்லை.

பின்னால் கதவு திறக்கும் சத்தம்.

அதைத் தொடர்ந்து ‘கீச் ‘கீச் என்ற செருப் பொலி,

ஆமாம், அவளாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

அந்தப் பக்கமே நான் பார்க்கவில்லை. இனி நான் என் அவளைப் பார்க்கவேண்டும்?

என்றாலும் கண்களைத்தான் கட்டுப்படுத்தினாலும் காதுகளையும் கட்டுப்படுத்த என்னால் முடியவில்லை. அவள் எழுப்பிய சத்தம் எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டேதான் இருந்தன. அவற்றைக் கேட்பதில் ஒரு திருட்டுச் சந்தோஷமுங்கூட!

எனக்குப் பின்னாலிருந்த கதி ரைக்கும் மேசைக்குமிடையே ஒரு சிறு உரைசல்.

கடைக் கண்ணுக் குள்ளே பச்சைப் புள்ளிகள் வீழ்ந்த சாரி ஒன்று ஆடிப் பறப்பதுபோல் ஒரு தோற்றம்.

புத்தகம் மேசையில் வைக்கப்படும் சிறு சத்தம்.

யாரோ ஒரு தோழியுடன் ஏதோ இரகசியத்தைக் குசுகுசுத்து விட்டு வெடித்து வந்த சிரிப்பை அடக்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் வெளிவந்த பாதி நெரியப்பட்ட ஒலி.

நான் பேசாமலே இருந்தேன்.

போதாததற்கு புத்தகத்தை வரிவரியாக வலு கஷ்டப் பட்டாவது படித்துத் தீர்க்கவேண்டும் என்று முடிவு கட்டிக் கொண்டேன். ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரிந்தவை வெறும் அச்செழுத்துக்களாகத் தெரியவில்லை. பின் ஒலிருந்து வந்த ஒசைகளுக்குரிய உருவமாக வும் அந்த உருவத்தோடு ஒட்டிய பழைய கதையாகவுமே தெரிந்தன!

இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்பு —

கண்ணன் கவுண்டருக்குப் பக்கத்தில் —

எலுமிச்சம் பழரசம் நிறைந்த கிளாஸை ஏந்தியவண்ணம் அவள் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

நான் என்பாட்டில் சும்மா போயிருக்க வேண்டும். ஆனால் எனே என்னால் அப்படிப் போய் விட முடியவில்லை. ஏதோ அவளைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டேன்.

என்னைப் பார்த்தாள்.

என் கையிலிருந்த வெறும் தேநீர் நிரம்பிய கிண்ணத்தைப் பார்த்தாள்.

அடுத்தகணம் கல கலவென்று அவள் சிரித்து விட்டாள்.

பளபளக்கும் காளில் பிரயாணம் செய்யும் ஒருவன் பாதசாரி யைப் பார்த்துப் பகிட பண்ணிச் சிரிக்கும் சிரிப்பு அது. என்றாலும் பொருளாதாரம் மட்டும் அதில் தொணிக்கவில்லை. கூடவே ஒரு பெண்மை, நாணம் - ஆமாம் அவளுக்கும் அனை இருக்கத்தான் செய்தன - எல்லாம் கலந்த ஒரு சிரிப்பு.

அந்தச் சிரிப்பில் உதிர்ந்த கவர்ச்சியைப் பற்றியோ உறவைத் தேடும் உந்தலைப்பற்றியோ நான் கொஞ்சமும் கவலைப்பட்டிருக்கக் கூடாது. அப்படிக் கவலைப்பட்ட தின் காரணமாகத்தானே இப்போ து இந்தவம்பெல்லாம்!

நான் ஒரு வெறும் முட்டாள் அவளின் கையிலிருந்து இரு பதுசத எலுமிச்சம்பழரசத்துக்கும் என்கையிலிருந்த ஆறுசத வெறும் தேநிருக்குமிடையே இரு ந்தது ஆகப் பதினான்கே பதின்னான்கு சத வீதியாசம் மட்டுந்தான் என்று நினைத்துக்கொண்ட நான் முட்டாள் அல்லாமல் வேவறு என்னா?

எலுமிச்சம் பழரசம் — அவளின் குவிர்ந்து விறைத்த இதயம், புளிப்புக் கலந்த காதல். ஆறி நிதானம் நிறைந்த அவளின் சுபாவம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விட்ட அவனுக்கேசொந்த மான ஒரு கலவை!

வெறும் சுடுதேநீர் — உணர்ச்சி வசப்படும் என்மனநிலை, காரம் நிறைந்த என்காதல், வேகம் கொண்ட என்போக்கு எல்லாம் கூட்டி அமைத்த ஒரு பானம்!

இவை இரண்டுக்குமிடையே உறவு ஏற்படுமா?

எலுமிச்சம் பழத் துக்கும் தேநிருக்குமிடையே கலப்பையும் உறவையும் ஏற்படுத்தும் வழக்கம் அல்லாம் தேசத்து மக்களுக்கு ஒரு வேளை புரியலாம் எனக்குப் புரியாது. புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலும் எனக்கு இனி இல்லை. இனி எனக்கேள் அந்த வம்பெல்லாம்?

‘இவ்ஸ்’ என்ற மெல்லிய ஒசை பின்னாலிருந்து எழுந்தது. அவள் தான்.

நான் கவலைப்படப் போவதில்லை.

‘டக்டக்’ கென்ற தட்டல் — எனது நாற்காலியில் அவளின் செருப்புக்கால் உண்டாக்கும் ஒளி.

நான் திரும்பிப்பார்க்க வில்லை ஒரு சிறு நேரம் மொனாம்.

கடதாசி கிழிப்பும் சத்தம் அடுத்து அந்த மொனத்தைக் கலைத்தது.

எதோ ஒன்றைப் பேனை வேகமாகக் கிறுக்கியது.

அடுத்த கணம் என்முன்னால் ஒரு சிறு கடதாசித்துண்டு மெல்லப் பறந்து வந்து வீழ்ந்தது.

எத்தனை சொன்னாலும் கேட்காமல் என் கண்கள் அதைப் பார்த்து விட்டன. அதிலிருந்து வர்த்தை வரி வரியாகப் படித்தும் விட்டன.

குண்டு குண்டு எழுத்துக்களில் நான்கு வரிகள்.

குமிழ்விட்டு நிறங்காட்டிக் கூராக வடி வெடுத்து

இதழ்க்கட்டி எழில் சேர்த்து இதயத்தின் பொழிவிடையே

அவிழ்ப்பட்டு அழகோடு அழிவில்லா நிலைபெற்று

கமழ்கின்ற எந்தனிழங் காதலுக்கு வார்த்தையில்லை.”

இல்லாத ஆவலோடு அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

அந்த எலுமிச்சைப்பூச்சிரிப்பு அந்த எழில் சொட்டும் கருவிழிகள் — அப்பப்பா! எத்தனையெத் தனை காவியங்கூறும் இன்பாடுகள்!

அவை இருக்கும் போதும் வாய்ப்பேச்சு வேறெதற்கு? ஆமாம் இப்போதுதான் அது எனக்குப் புரிகிறது.

கவிஞர் கணவு!

—இ. அஃபிசைடாகன் —

மாலை இளமிருளின்
யைம்மல் வலைச்சுருள்கள்
சோலை அழகையெல்லாம்
குழந்து சுருட்டுகையில்
நீல நெடுவாளில்
நீந்திப் புதுமதி வெண்
பாலும் பழரசமும்
பாவின் சுகந்தமிழுஞ்
சேர்த்துச் சுடர்விரித்தான்!
சோர்ந்த இருாலைகள்
பார்த்துப் பயந் தாடிப்
பதுங்கி மறைந்தங்கும்
இங்கும் நிழலாக
இரந்து அடைக்கலமாய்த்
தங்கி மறைந்திருக்கத்
தாரணையில் ஓர் அமைதி!

ஓஓஓ

அமைதி அரசாள
அகிலமெலாம் அதில் வாழத்
தமது மனங்குளிரத்
தண்ணிலவில் தோய்ந்துவந்து
எத்தனையோ காதலர்கள்
ஏகாந்தமாயிருந்தார்!
அத்தனையும் நான் பார்த்து
அன்பின் பிரிவாலே
வேதனைத்தீ வாட்டுகையில்
வெந்து துடித்திருந்தேன்!
காதல்வெறி யூட்டுகிற
கண்ணிக் கவியனங்கே!
எண்ணமெலாம் நீயாகி
என்னிதயம் நின்வசமாய்
கண்ணுறங்கா நீளிரவில்
கண்ணே! நான் வீற்றிருந்
[தேன்!]

ஓஓஓ

வீற்றிருந்தேன் சோலையிலே
வீணில் தவழ்ந்த பசங்
காற்றுநிரை ஓடிவந்து
கட்டித் தழுவுகையில்
ஆற்றந்த தணியாத
அன்புப் பெருக்கினிலே
தேற்றந்த துணையின்றித்
தென்றவிலே நான் துவண்டேன்!

பட்டுத் துணியாலே
பாரை எல்லாம் போர் த்துமதுச்
சொட்டும் நிலவினிலே
சோர்ந்து துடித்தமனம்
எட்டி நடந்துவிட
எழுந்த குழந்தையைப் போல்
தட்டித் தடுமாறித்
தவறி விழுத்தத்தம்மா!

ஓஓஓ

அம்மா! அகக்கோயில்
அமர்ந்த கவியாசி!
நம்மால் முடியாது!
நானே இனிப் பொறுக்கேன்
வாட்டும் பிரிவாலே
வதங்கும் நிலைமாற்றிப்
பாட்டும் இசையுமெனப்
பக்குவமாய்ச் சேர்வோம், வா!
வீட்டின் விடிவிளக்கே!
விரைந்து பறந்து மனக்
கூட்டில் ஒளியேற்றிக்
கொஞ்சி விளையாடிச்
சிந்தை ஒருமித்துச்
சீராக வாழ்வதற்குப்
பைந்தமிழ்ப் பூங்காவினிலே
பார்த்திருப்பேன் வாராய் நி!

ஓஓஓ

வாராய் நி என்கனவின்
வண்ணக் கவியனங்கே!
ஆராரோ வென்றமகாய்
அமிழ்தந் தெளிஇசையில்
தாலாட்டி நெஞ்சத்தின்
தாபத்தைத் தீர்த்தின்பப
பாலுட்டி வாழ்வினது
பயன் காண்போம் வாராய்நி!
கம்பர் முதலான
கவிஞர் திலகங்கள்
அம்புவியில் என்றென்றும்
அழியா துயிர்வாழுத்
தேடிவந்த செல்வம் நி!
தேனூறுஞ் செந்தமிழில்
ஆடிவந்து சேர்வாயேல்,
அமரகவி யாவேன் நான்!

தமிழ்ல் ஒழுகும் அழை

— பொ. கிருஷ்ணன் —

தமிழ் அமிழ்தோடொத்த
நல்ல மெல்லிய மொழியாகும்.
அதன்கண்ணுள்ள இலக்கியங்களின் இனிமையால் மாத்திரம்
அஃது அமிழ்தாகவில்லை. அம் மொழியின் பெயரின்கண் அமைந்துள்ள எழுத்துக்களாலும் அஃது அத்தன்மை பெற்றுள்ளது. தமிழ் என்ற சொல்லில் வரும் 'ழ', என்பது இடையின எழுத்தாகியினும் தமிழுக்கு அமிழ்தச்சவை கொடுப்பதில் அவ்வெழுத்து மிகுதியான பங்கு பெற்றுள்ளது. இடையின எழுத்துக்களாகிய ய, ர, ல, வ, மு, ள, என்ற ஆற்றனையும் தனித்தனி செவ்விதாக உச்சரிக்கும்போது மூன்றைய ஐஞ்சை ஜந்தினும் பார்க்க மிக மென்மைத் தன்மை வாய்ந்திருப்பது செவியினால் மட்டிடப்படும். மெல்லெலழுத்தொன்று தவறி இடையினத்திலே சேர்ந்துவிட்டதோ என அது நம்மை என்னசெய்கிறது. மூன்வின் மென்மைத் தன்மையைத் திருக்கோவையென்னுந்தீந்தமிழிலக்கியத்தில் வரும்

“யாழுமெழுதி யெழின் முத்தெழுதி இருளின் மென் பூச்சுமு மெழுதி..... ஏழு மெழுதாவகை போழு மெழுதிற்கேர் கொம்பர்.....” என்ற பாவிவிருந்து எழுதப்பட்டுள்ள பாகத்திலுள்ள முகரம் பயின்று வரும் சொற்கள் மூலம் இலகுவிலுணரலாம். இங்ஙனம் நம் தாய்மொழியை யுணர்த்தும் பத்தினி (தமிழ் என்பதன்) கண் அமைந்துள்ள அமிழ்துறை தன்மையினுலேயே பார்தியார் “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேனைந்து பாய்து காதினிலே’ என்று

அதன் மென்மைத்தன்மையை எல்லோரும் எளிதில் உணருமாறு செவியினேடு சேர்த்துச் செவ்விதாகக் கூறினார். தமிழ் என்ற பத்தின்கண் வரும் மின்பதன் மென்மை பாவருமநிந்ததே. மூக்கினிடமாக அதைப்பிறத்தலிலிருந்தே அதன் மென்மையை யாவருமநிவர். த வல்லின மாயினும் இயற்கையாக வாயைத் திறக்கும் போதே எழுந்தொலிக்கும் அநரத்தோடு வருவதாலும் மகர முகரங்களாகிய மெல்லோசையையுடைய எழுத்துக்கள் தன்பின் வரத் தான் வருதலாலும் நோய்க்கு மருந்துண் பாருக்கு அந்தமருந்துக்கு அனுமானமாக அமையும் தேனின் குழைவு தமிழ் என்னும் பத்திற்கு ஏற்படுகிறது.

டகரம் தமிழ் மொழியிலே கட்டு ஒலி தரும் வல்லெலழுத்து. உலகம் அழியுங்காலத்தும் நெஞ்சம் சிறிதும் அஞ்சாத தலைமகனைத் தன் இடையின் மென்தன்மையால் நடுங்கச் செய்கிறார் ஒலி தலைமகள் என்பதனை டகர ஒலி மூலம் திருக்கோவைச் செய்யுட்பகுதி எடுத்தியம்புகிறது. அப்பகுதி,

“நடுங்காதவணை நடுங்கநுடங்கு நடுவடையவிடங்காலயிற் கண்ணி”

என்பதாகும். தமிழிலே ஒருஆண்டகையையே நடுங்குறச் செய்யும்பகுதியின் பயங்கரத்தைக் குறைத்துக் காட்டப் புலவர் முன் வருகிறார் போழும். அதனாற்றுள் மேற்படி பாவின் முதலாம் அடியை-உலக-அழிவை-“கொடுங்கால் குல

வரை யேழேற் பொழிவெழில் குன்று மன்றம் என இடையிடத்தேயே மெல்லோசை பயக்கும் முகர லகரங்கள் கலந்துவரும் பதங்களால் அமைக்கின்றாரோ? ஒரு வேளை உலகம் அழியினும் நெஞ்சம் அழியாத் தன்மையன் தலைமகன் என் பதனைக் காட்ட மெல்லோசை பயக்கும் பதங்கள் இடம்பெற்றுமிருக்கலாம்.

மேலே காட்டிய திருக்கோவைச் செய்யுளின் இரு அடிகளையும் முறைப்படுத்தி ஒருசேர உரத்துப் படிக்கும்போது டகரத்தின் கடுமையால் முகர லகரங்கள் மேலும் மெத்தென்ற தன்மை பெறுவது காதில் விழுகின்றது. என்று இடையின எழுத்துக்களில் முகரத்திற்கு அடுத்தபடி லகரம் மென்மையுடன் ஓவிப்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

“தேம் வங்கலனி மாமணி மார்பிற் செம்ம வங்கயல்கள் [செங்கமலத்தண்டு ஸம லங்களதீர் பாய்வனமாடே புள்ள லம்புதிரை வெள்ளளை [வாவித் தாம வங்குக டடம்பலை குழுந் தண்ம ருங்குதொழு வார்கட [மும்மை மாம வங்களற வீட்டு டில்லை மல்ல லம் பதியி னெல் லை [வணங்கி”

இப் பெரியபுராணப் பாடவில் முதல் ஒன்றேகால் அடிகளில் மெல்லெழுத்துக்கள் (மகர லகரங்கள்) ஓடம் பெற்று லம் லம் என மிருதுவாக ஓவிக்க மூன்றும் நாலாம் அடிகளிற் பெரும்பாலும் டகரம் மகரத்தோடு பயின்று டம் டடம் எனக் கடினமும் விறுவிறுப்பும் பொருந்த மிருதங்க ஓவியை ஏழுப்புவதைப் பாடலை உரத்துவாசித்துச் செவியால் நாம் மட்டிடலாம். இவ்விடத்திலும் முன்

காட்டியதுபோல வன்மை ஓசை செறிடகாம் மெல்லெழுத் துக்களின் மென்மையை உயர்த்திக் காட்டுதலை நாம் செவியினால் மட்டிட்டறியலாம்.

தமிழுக்கு இயல்பாக உள்ள குழைவை மெல்லின எழுத்துக்கள் பயின்றுவரும் பாடலகள் புலப்படுத்துவதை நீதி யை யுணர்த்த எழுந்த திருக்குறளின் கணனும்,

“குழலினிது யாழினிது என்பதும் மக்கள் மழலைச்சொல் கோதவர்”

என்ற குறட்பா மூலம் நாமறி கின்றேயும். இந்த ஒன்றே முக்காலடிக் குறள் எத்தனை யெத்தனை உயர்தரப் புலவர்தம் முள்ளத்தைக் கவர்த்ததென்பதை கவிச்சக்கிரவர்த்தி கம்பர், தெய்வச் சேக்கிழாரதியாம் புலவர் தம் பாடல்கள் மூலம் நாமறியலாம். “குழலும் யாழுமென் றினையன குழைய மழலைமென் மொழிகினிக் கிருந்தளிக்கின்ற மகளிர்” (கம்பர்)

“தேம் பொழிந்த சின் மழலை மென் மொழிய செவவழியாழ்” (சேக்கிழார்)

“பண்ணளிக்குங் குதலை அமுதொழுகு குழுதப் பசுந்தீதறல்”

“எழுதாச் சொல் மழலை ததும்பு பசுங்குதலைச் சோலைக்கிளி”

“குழலிசை பழகி முழுப் பிரசத்து..... மழலையின முது குசொற் கிளி” (முரகுருபர்)

மேலே காட்டிய பாடலடிகள் குழல் யாழ் என்ற வள்ளுவரின் வடித்தெடுத்த சொற்களின் எதிரொலிபோல நம் காதில் விழுகின்றன.

“குழமொலி யாமோலி கூத் தொலி யேத்தொலி யெங்குங் குழாம் பெருகி விழவாலி விண் னளவுஞ் சென்று விம்மி மிகு திருவானூர்.....”

என்ற திருப்பல்லாண்டுப் பாடவி னடிகளிலே மு கர வகரங்னின் ஓசைச் சிறப்பு வெளிவந்து ஒரே காலத்தில் இனிய குழலிசையையும் யாமொலிசையும் திரு வி மா விடைக் கேட்கும் இனிய பல ஓசைகளையும் நுகரும் உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது.

உலகநெறிக்கண் நின்று ம் விடுபட்டு இறைவன் அருள்வழிக் கண் ஒழுகும் அப்பரெம் பெரு மானூர் சென்ற தில்லைசாரும் வழி யழகினைச் சேக்கிழார் பெருமான் நமக்குக் காட்டுகின்றார். தி ல் லையை அனுக அனுக அப்பெருமா னுடைய உளத்திலேற்பாட்டு குளிர் மையைப் புறக் குளிர்மையோடு சேர்த்துச் சேக்கிழார் காட்டுமைகு உடலுக்கும் உளத்திற்கும் உயிருக் குமே தண்மைபயத்தலை,

“மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந் துவளை சொரியுங் கழிப்பாலை மரு ங்கு நீங்கி

நனைச்சினைமென் குளிர்ஞா ழற் பொழிலுடு வழிக் கொண்டு நண்ணும் போதில்

‘நினைப்பவர்தம் மனக்கோயில் கொண்டருளும் அம்பலத்து நிருத் தனுரைத்

தினைத்தனையாம் பொழுது மறந் துயவுனே, எனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்’

என்ற பாடவின் இரண்டாமாடி சொல்லோசையினுலே காட்டுகிறது. ‘நனைச்சினைமென்’ என்னும் போது மெல்லிய ‘ன்’ என்ற எழு

த்துச் சொற்களுடே பயின்று வரு தலையும் ‘குளிர் ஞாழற் பொழில்’ என்னும் போது ஞகர முகர வக ரங்கள் பதங்களினிடையே கல ந்து வருதலையும் நம் காது கேட்

கிறது. இரண்டாம் அடியினைப் படிக்கும் போது மெல்லோசை பயக்கும் இவ் வெழுத்துக்களால் நாழும் அவ்வடியாருடன் குளிர் சோலையினுடே செல் லு வது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையில் இறைவன் நம்மை விட்டு எங்கோ தூரத்திலுள் என்ற உணர்ச்சி ஒழிந்து அவன் நம்மோ டொன்றியிருக்கும் இயல்பினைப் பாடவின் மூன்றுமடி உணர்ச் செய்கிறது.

மெல்லெழுத்துக்களின் நல் லோசையினுலே ஓர் சங்கப்புலவர் ஒரு குளிர்பூங்காவினை நமக்குத் தீட்டிக் காட்டுகிறார். குயிலினங்கள் அச்சோலையிலே இலைமிகுதியினுலே பறக்குமுடியாது தாவியும் தத்தியும் திரியும் காட்சி நம் கண் னைவிட்டகல்கின்றதில்லை. ‘வெயில் நுழைபறியாக் குயில் நுழை பொழில்’ என்பதே அந்த ஒவியத்தி னைத் தீட்டும் அடி. நகர வகரங்களின் சேர்க்கையாலேற்பட்ட குழை வினால் குளிர்பொழிலும் குயிலினா மும் நமக்குத் தோற்றந் தருகின்றன.

ஆண்டவ னு ணை ய படத் தையே அடியார்கள் தம் கண்ணி னும் மனத்திரையிலும் எழுதி அவன் திருவடியைத் தலைப்பட்டைக் குமரகுருபரமுனிவர்

“கடவு மயிலு மயிலு மொழுகு கருணை வதன பத்மமுங் கமலவிழியும் விழியும் மனமு மெழுதி யெழுதி...அடி கள் பணியுமடியர்” எனவரும் அடி களில் நமக்குக் காண்பிக்கிறார்.

[கடவும் மயிலும்—நீ செலுத் தும் மயிலும்; அயிலும்—உனது வேற்படையும்; கமல விழியும்— உனது தாமரை போன்ற விழியும் (ஆகியவற்றை); விழியும் மன

மும் எழுதி—(அவைதரும் அழகின் மிகுதியினாலே) தமது வீழியின் கண்ணும் மனத்தின் கண்ணும் பொறித்து வைத்து]

மெல்லோசை பயின்றுவரும் எழுத்துக்களாகிய மகரலகரமுகரங்கள் மாத்திரமன்றி அவைகலந்து வரும் பதங்களுமே இரட்டித்து வருதலால் ஒழுகோசை மிக்குபாட்டே ஓவியமாகி விடுகின்றது.

புலவர்கள் இங்ஙனம் தமிழிலக்கியத்திற்குப் பல்வகைச் சிறப்பும் ஏற்படக் கையாளும் உத்திக்கு இனிய ஓசை பயக்கும் எழுத்துக்களே உறுதுணையாயுள்ளன.

“.....சேண் நின்று இழுமென இழிதலும் அருவிப்பழுதுரிச் சோலை மலை கிழவோனே” என இறைவனிடம் அடியார்களை ஆற்றுப்படுத்தும் நக்கீரர் என்ற புலவர் பெருமான்திரு முருகாற்றுப் படைமுடிவிலே தமிழின் விழுமிய ஓசை நயத்தை

ஆற்றின் ஒலியோடு சேர்த்து அடியாரை இன்பக் கடலிலே படியச் செய்கிறோ. இத்தகைய தமிழினாலே போற்றப்படும்

‘இழுமெ எருவி சொரி யு மிமைய முதல்வி புதல்வன்’ முருகனும் குமரகுருபரசவாமி கள் வாக்கிலே ‘இழுமென்மொழித்தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே’ ஆகி நமக்கு இன்பம் அருளுகின்றன.

தெய்வமே தமிழின் நவரசமாயின் தமிழைத் தெய்வத் தமிழ் என்னது வேறெறப்படிக் கூற முடியும்?

அன் பொழுக்குள்ள மெல்லோசைத் தமிழ்த் தெய்வம் தன்னையும் தன்னினத்தையும் ஓழிக்கமுயலுவாரையும் தன் அன்பின் மிகுதியினாலே திருத்தி இதயங்களியச் செய்து ஆண்டருள்வாளாருக!



திறம் சலவைக்கு

மில்க் வைற் சோப்

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை

யாழ்ப்பாணம்

வ...ச் சு. ரமாற்றம் சு. ஸ் ரூ.வ.

— அ. சிவபாதசுந்தரம்—

ஜயோ! வேதனை நெஞ்சைப் பிழிகின்றதே! நினைக்க உள்ளம் நெக்குருகின்றது. ஏக்கப் பெரு முச்சகள் இதயத்தைக் கிழிக்கின் றனவே! அல்லும் பகலும் ஆவலு டனும், பெருமையுடனும் பக்கத் தில் வைத்து விளையாடிய பொம் மையை, குழந்தை தி உ செ ஸ் று பறி கொடுத்து விட்டால் அதன் ஏக்கத்தை ஏட்டில் எளிதில் எழுதி விட முடியுமா என்ன! அக் குழந்தையின் நிலைமையைன்றே நான் இப்பொழுது -அடைந் திருக் கிழீறன். உன் பிரிவை என்னுல் சுகிக்கவே முடியவில்லை!

நீ ஏன் என்னை விட்டுப் பிரிந்தாய்? நீ என்னை—என் வாழ் வை — என்றுமே அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பாய் என எத்தனை ஆசைக்கனவுகள் கண்டேன்—அத்தனையும் பாழாகி விட்டனவே! உன்னைப் பற்றிய நினைவுகள் இதயத்தின் ரணத்தை நெருடி இரத்தம் கசியச் செய்கின்றன. உன்னைக் கண்டு களிப்புற்ற அந்த நாள் முதல் இன்றுவரை நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஆயிரந்தடவை எண்ணிப் பார்த்துவிட்டேன்! —கடவுளே! என் இதயம் வெடித்து விடும் போல்லவா தோன் று கிறது!

அன்றெரு நாள்! நான் ‘வின்ஸ’ திரையில் பகல் காட்சி பார்த்துவிட்டு ‘பஸ்’ சுக்காக விரைந்து கொண்டிருந்தேன். அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டே செல்கையில..... உன்னைக் கண்டேன். ஆ! எத்தனை அழகு! உன்னைப் படைத்தவன் தன் தீவிர கவனம் முழுவதையும் உன்னில்

தானே செலுத்தினன். ஜவலிக் கும் உன் முகம், என்னை உன் பால் கவர்ந்தது, நீ இருக்குமிடம் முதலியவற்றை அறிந்த எனக்கு உன்னை அடையவேண்டுமென்ற அவா சடர் ஜவாலையாகப் பற்றி எரிந்தது. வழிநெடுக உன்னைப் பற்றிய சிந்தனை! என் இதயத்தை உன் அழகு அவ்வளவு தூரம் கவர்ந்து விட்டிருந்தது.

நான் ஏழைதான். ஏழை என்னுல், உன்னை இலகுவில் என் உடைமையாக்க முடியாது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் ஏழையென்றாலும் நானும் மனிதன்தானே! எனக்கு என்று ஒரு ஆசை இருக்கத்தானே செய்யும். சீடு சென்ற எனக்கு உண்ண மனமியலை; உறக்கமற்ற இரவாகி விட்டது அந்த இரவு. கனவிலும் நினைவிலும் வந்து என்முன்னுல் உன் அழகு முகம் காட்டி என்னைக் கொல்லாமல் கொள்ளுய். ஆசைக்கு — கொழுந்து விடும் இதயத்தின் ஆர்வத்திற்கு — என்னுல் அனை போட முடியவில்லை. சென்றேன் என் அப்பாவிடம். மென்று விழுங்கிக்கொண்டே உன்னைப்பற்றிய விபரங்களை அவருக்குக் கூறினேன். என்ன சொல்வாரோ? எது நினைப்பாரோ? என்னன் போன்ற எண்ணங்கள் என்னைப் பிடுங்கித் தின்றன ஆனால், மற்றவர்கள் எல்லாரும் தங்களுடைய ஆசைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பொழுது நான் மட்டும் என் என் ஆசையை வேரிலேயே கருவறுக்க வேண்டும்?, என்ற எண்ணம் அப்பாவிடம் வாதம் செய்யும் அன் விற்கு கொண்டு வந்து விட்டது. அப்பா கூறினார் கடைசியாக, காரசாரமான வாக்குவாதங்களின்

பின்; “அட, அதெல்லாம் சரி தான்டா. பணவிசியந்தான்.....” என்று இழுத்தார். எனக்குத் தெரி யும் அப்பாவுக்கு என் ஆசையை விடப் பணந்தான் முக கியம் என்று! நான் கெஞ்சினேன். பணத்தைப்பார்க்காதீர்கள் அப்பா. என் இப்படியெல்லாம் என் ஆசையைக் கருக்குகிறீர்கள்?“ அப்பா இலேசில் இளகி விடுபவரா என்ன! எனக்குப் போதும் போதுமென்றுகி விட்டது. சே! விட்டுத் தள்ளுவோமா என்றால் உன் இணையற்ற எழில் ரூபம் என் முன்னால் தொன்றி என்னை வதைத்தது;— எரியும் என் ஆவலுக்கு என்னை வார்த்தது. “அம்மா இருந்தால் இப்படியெல்லாம் முடியாது என் பீர்களா?” என்று கூறிக் கண்ணீர் வடித்தேன். என் கண்ணீரும், இறந்துபோன என் அம்மாவின் நினைவும் அவரைக் கலக்கி யிருக்க வேண்டும். “சரி உன் விருப்பம்” என்றார்.

அப்பா சம்மதம் கொடுத்து விட்டார். பின் தடைகள் எது வுமே இருக்கவில்லை.— நான் உன்னை அடைந்து விட்டேன். என் உள்ளத்தில்தான் எவ்வளவு பூரிப்பு! முடவன் கொம்புத்தே னுக்கு ஆசைப்பட்டான்—கிடைத்துவிட்டது. உன்னை நான் போகு மிடமெல்லாம் கொண்டு செல் வேன். அடிக்கொரு தடவை பளபளக்கும் உன் முகத்தைப் பார்ப்பேன். என் நண்பர்கள் உன்னைப் பார்த்து “ஆகா! எத்துவை அழுகு” எனக் கூறும் பொழுது உன்னை நான் எவ்வளவு பெருமித்துடன் பார்ப்பேன் தெரியுமா?—நீ என் வாழ்வின் இன்றியமையாத சிருஷ்டியாகி விட்டாய்!

உன்னைப் பற்றிப் பெருமைப் பட்டேனே! — உன்னைப் பக்குவமாக வைத்துப் பேணினேனே! — என் இதயத்திலே இப்படிப்பட்ட

இடிவிழும் எனக் கனவு கூடக் காணவில்லையே! வேலைக் காரணம் சோமு இத்தனை அநியாயம் செய்வான் என் நான் சுற்றே னும் எனிப்பார்க்கவில்லை. “தம்பி, தம்பி” என் என்னுடன் எவ்வளவு அன்பாகப் பழகினுன். என் அறைக்கு அடிக்கொரு தடவை வந்து செல்வான், எனக்கு ஏதாவது வேண்டுமா என்று கேட்க. அவன் என்மேல் கொண்டுள்ள அன்பை எண்ணி வியந்தேனே தவிர அந்த அன்பிற்குப் பின்னே மறைந்து நின்ற துரோக உணர்ச்சியைக் காண என்னால் முடியாமல் போய் விட்டதே! அன்பெருநாள் கையில் காப்பியுடன் என் மேஜைக்கு வந்தான். வந்தவன் என்னுடனி ருந்த உன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். “என்டா அப்படிப் பார்க்கிறோய்?” என்றேன். “ஒன்றுமில்லை தம்பி” என்று கூறிச் சமாளித்துக் கொண்டான். அப்பொழுதுங்கூட நான் சிறிதும் சந்தேகப்படவில்லை. சுற்றேனும் சந்தேகம் என் நெஞ்சில் முளை விட்டிருந்தால் அவனை வீட்டை விட்டே விரட்டியிருப்பேனே! கிழவன் சோமுவுக்கு மீசை நரைத்தும் ஆசை நரைக்கவில்லையென எப்படி எனக்குத் தெரியும். துரோகி! திடென ஒரு நாள் உன்னைக் காணவில்லை, சோமுவையும் காணவில்லை. தேடித் தேடி அலுத்துவிட்டேன். இப்படி அவன் உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்யும் பாவி என்று நான் நினைக்கவேயில்லை உன் எழில் ரூபத்தில் மோகம் கொண்டோ என்னவோ உன்னைக் கவர்த்து சென்று விட்டான். உன்னை என் னிடமிருந்து பிரித்து என் நெஞ்சில் வேதனைத் தீயை மூட்டி விட்டான்.

நீ வீப்பிடில் இல்லாது போய் இரண்டு நாட்கள் தான். ஆனால் அதை எனக்கு இரண்டு யுகங்கள். வெளியில் செலவை எனக்கு

வேதனையாக இருக்கிறது. உன் ஜீப் பெருமித்துடன் வெளியில் கொண்டு சென்ற நான், இப் பொழுது பெரும் துன்பக் கடலில் அன்றே மூழ்கித் தவிக்கிறேன். சுந்திக்கும் நண்பர்கள் எல்லோரும் நீ என்னுடன் இல்லாதிருப்பதைக் கண்டு ஏதோ கேள்வி யெல்லாம் கேட்கிறூர்கள். நான் என்ன பதில் சொல்வேன் அவர்களுக்கு? அப்பா ஏசுகிறூர். எனக்குத் தெரியும் இது ஒரு நாளைக்கு நடக்கும் என்று, ஒற்றைக் காலில்

நின்றுயே, தறுதலைப் பயலே! என்கிறூர். என்ன எதிர்பார்க்காத எமாற்றம் இது! வாய் விட்டு அல்லினாலும் ஆருதே என் துன்பம்! என் துன்பத்தை நீ எங்கே உணரப்போகிறுய்? என் வேத னை உனக்கு எப்படித் தெரியும். என்கையை அலங்கரித்த என் ஆசைக்கைக்கடிகாரரே! நீ இப்போது வேலைக்காரச் சோழவின் கையிலேறிக் கொண்டிருப்பாய்! உனக்கென்ன, யாரிடமிருந்தாலும், உனக்கு ஒன்றுதானே!

¶. ஜோலிக்கும் வைரங்கள்

¶ அழகிற் சிறந்த ஆபரணங்கள்

இவைகட்கு எம்மிடம் வாருங்கள்!

நவநாகரிக டிசைன்களில்

நகைகள் குறித்த காலத்தில்

ஓடருக்குச் செய்து கோடுக்கப்படும்

பிரகாசா ஆபரண மாவிகை,

Prop: S. ஞானப்பிரகாசம்

83, கண்ணுதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

ஓரு சொற் கேள்வி!

1. வாழவேண்டும் என்பது அவசியந்தான் அதற்காக நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. கேவலமாக வாழ்வதைவிடச்சும்மாயிருந்து சுசுவது மேல்.

— சம்பந்தன்

2. மாம்பழம் அழகாயிருக்கின்றது. அரிந்து சாப்பிடவும் இனி கையாகத்தானிருக்கிறது. விதை யைப்பினந்துபார்த்தால்பெட்டியோ சிறு வண்டும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

— கொழும்பு சிவம்

3. யாரேனும் பக்கத்திலிருந்து இருமினால் எரிச்சலாய் வருகின்றது. நான் இருமிவிட்ட பிறகு தான் பக்கத்தில் ஆட்கள் இருப்பதை உணருகிறேன்.

— வாத்தியார்

4. பழுத்த இலை மரத்தில் ஓட்டிடுக் கொண்டிருந்தாலும், காலக் காற்றுக்கு முன் எம்மாத்திரம்.

— கனக. செந்திநாதன்

5. நாளை விடியலாம். அதற்குத்த நாள் நல்வாழ்வு கிட்டும்; இப்படியான வெறும் நம்பிக்கை களில்தானே ஏழைகளின்—எமாற்றமடைந்தோர்களின் ஆசைகள், எண்ணங்கள் அடுக்குக் காக ப் பின்னப்பட்டுத் தினமும் வாழ்க்கை நடக்கிறது.

— சமுத்துச் சோழ

6. நல்லொழுக்கமுள்ள ஆடவரை எல்லாப் பெண்களும் ஆடவிரும்புவதில்லை. ஏனெனில் எல்லாப் பெண்களுமே நல்லொழுக்கமுடையவராய் இருப்பதில்லை.

— மு. தலையசிங்கம்

7. பெண்கள் சிரித்துவிட்டால் ஏதோ அவர்கள் தங்கள் வலையில் விழுந்துவிட்டதாக மனப்போதை கொள்பவர்களைப் பார்த்து என்னுடையில் தவறென்ன இருக்கிறது?

— ம. அச்சுதன்

8. காதலர் பாதையில் சந்தேகத்தின் சாயலுக்கே இடமில்லை.

— கசின்

9. ‘தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்ற வரிகளுக்கு இப்போது நாட்டில் மவுசு இருக்கலாம். இந்த நாட்டில் சோற்றுப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டால் அத்தோடு அந்த வரிகளும் செத்துவிடும்.

— வ. அ. இராசரத்தினம்

10. வாழ்க்கை என்பதைப் பற்றிச் சற்றும் சிந்தியாமல், கற்பனை உலகிலே மிதந்து வாழ்வை நாசம் செய்கிறவர் கான் மேதாவிகளாயிருந்துவிட்டுப் போகட்டும்.

— வரதர்

தொடர் கட்டுரை;

யாழ் நாட்டு இறந்த நகர்ச் செல்வங்கள்

— சி. பொன்னம்பலம். —

மனிதன் தன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நாணகங்களைச் சிருஷ்டித்தான். அந்த மனிதன் தொடர்ந்து வரும் காலவெள்ளத் தில் ஒரு நிமிஷம் சீவித்தவனுக்கைவத்துக் கொண்டால் மனிதன் சிருஷ்டித்த நாணக என்கள் ஓராண்டுகாலம் வாழ்ந்து விடுகின்றன. மனிதன் பணத்தைச் சிருஷ்டித்தான்; பணம் மனிதனின் வாழ்க்கை வரலாற்றையே சிருஷ்டித்து விடுகிறது. பழைய நாணகங்கள் எப்படி விந்தை புரிகின்றன என்பதற்கு இதற்குமேல் என்ன வேண்டும்?

இன்றைக்கும், எகிப்து - காணே - காட்டும், சிந்து நதிதீரத்தி லே, மொஹார்சதாரோ-ஹாப்பா சங்குதாரோ ஆகிய இடங்களில் வரலாற்று அறிஞர்கள், பழைய நாணகச் சேகரிப்புப் பித்தர்கள், மக்கள் வரலாறுகளை ஆராய்தற்கு பல்லாயிரக் கணக்காகச் செலவழித்து அலைகிறார்கள். இந்த ஆசையும் எழுச்சியும் என்கிலிடம் இருக்கிறது? பலரிடம் அஃது இல்லை என்பதை விளக்கி விடுவேலுனால் வாசகர்கள் ஒவ்வொருவரும் கந்தரோடையில் பழைய நகரம் (கதிரகொட) இருந்த மன்மேட்டை ஒவ்வொரு துகளாக அகழ்ந்து ஆராய முற்படுவீர்கள். நான் அப்படிச் செய்தற்கும் எழுச்சி கொள்ள வைப்பதற்கும் அவ்வளவு உணர்ச்சியுட்டும் ஆராய்ச்சி வல்லவனு

மல்ல; பாழ்நகரம் இருக்கும் மன்மேட்டை விலையாகப் பெற்று அகழ்ந்து ஆராயவிருக்கும் அரசாங்கத்தின் எச்சரிக்கையை எதிர்ப்பவனுமல்ல.

நான் கந்தரோடையில் போதிய பழைய நாணகங்கள் சேர்த்துவிட்டேன்; எல்லாவகையிலும் என்னோடம் ஏராளமானவையிருக்கின்றன. நான் சாப்பிட்ட எச்சிலைத்தான் வேறு நாய்கள் சாப்பிட வருகின்றன ...” இப்படி அழுத் திருத்தமாக ஒருவர், 1945 இல் எனக்குப் பதிற் கடிதம் எழுதியிருந்தார். இவரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இந்த மனிதர் யார் என்று அறியும் ஆசை பிறக்கிறதல்லவா?

இந்தக் கட்டுரையின் முற்கொடில், ஆரம்பத்திலே கந்தரோடையில் பழைய நாணகச் சேகரிப்பாளர்களாக வந்தவர்களைப் பற்றிச் சொன்னபோது, W. H. பிடெல் என்னும் அமெரிக்கரும், நீர்ப்பாசன இலாகாவின் எனஜி ஸீயருமானவரைப்பற்றிவிசேடமாக எழுதியிருந்தேன்; அவருக்கும் எனக்கும் கந்தரோடை மக்களிடமிருந்து பழைய நாணகங்களை வகுவித்து வருவதில் ஒரு காலம் தொடர்பிருந்தது. ஒருமாரிகாலக்கழிவின் பின், கிராமத்தவர் சேர்த்த பழைய நாணகங்களை வந்து வாங்கும் படி எழுதியிருந்தேன். அதில் வேறுபல நாணகச்

சேகரிப்பாளர்கள் கிராமத்திற்கு வந்து போகிறார்கள் என்றும்காட்டி மிருந்தேன். அதுசமயம் வயோ திபரான பிடெல்துரை நோய் வாய்ப்பட்டு மிருந்தார். தம்மால் வந்து கொள்ளமுடியாத நிலையில் மற்றவர்கள் சேகரித்து விடுவார்கள் என்ற கவலையும் மேலிட ஆத்திரத்திலே மேலேகாட்டிய தொடர்வைத்துக் கடிதத்தை எழுதினார். கடித முடிவில், சில அடுர் வமான பழைய நாணகங்களின் உருவத்தையும் குறித்து, “இவைகள் யாரிடமாவது இருந்தால் தயவு செய்து எடுத்து அனுப்புக; போதிய பணம் அனுப்பிவைக்கிறேன்” என்றும் அறிவித்திருந்தார்.

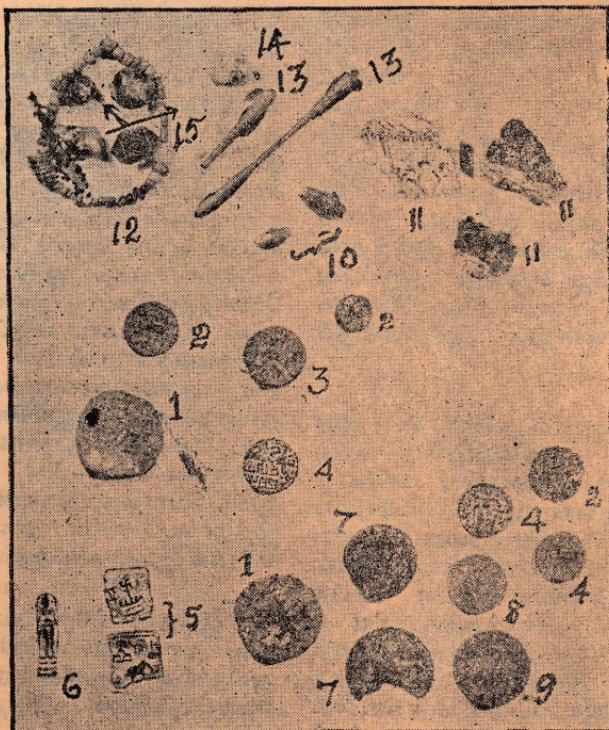
இன்று தம் வரழ்நாள் முழுவதையும், வல்லிபுரம், கந்தரோட்டை, நாகர்கோவில், மாதோட்டம், அநுராதபுரம், டம்புலா, கண்டி, பொல்லநறுவை ஆதிய இடங்களில் பழைய நாணகங்கள் சேகரிப்பதிலேயே செலவு செய்த அவர், தமதுசொந்தநாடாகிய அமெரிக்காவுக்கு அவற்றைக் கொண்டு செல்ல இயலாமல் அரசாங்கத்தாரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டார். சுதந்திரம் பெற்ற அரசாங்கம் பிடெல் அவர்களது பழைய நாணகச் சேகரிப்பில் விழிப்பாயிருந்து தேடுதற்கரிய இலங்கையின் பூர்வீக செல்வங்களை வெளியே கொண்டு செல்லக்கூடாதெனத் தடை விதித்துவிட்டது. பாவம்! வயோ திபரான பிடெல், தமது வாழ்வு இந்துசமுத்திரத்திலேயே முழுகிய உணர்வாடு உயிரற்ற வழியை அநுரதபுரியில் கழித்து வருகிறார்: யாழ் நாட்டின் இறந்த நகர்ச் செல்வங்களின் பெரும்பகுதி அவரிடமே தங்கிவிட்டது. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரிக் கழகத்தலைவர் கலைப்புலவர் உட்பட நிர்வாகிகள் அணவரும் கூடி ஆலோசித்து, ஏதாவது வழி வகுத்து அவரிடம் அந்தச் செல்

வங்களைத் திருப்பிப் பெறுவதில் வெற்றிபெற்றால் அதுவே பெரிய தொரு சரித்திரப்பணி புரிந்ததாகும் என எண்ணுகிறேன்.

கந்தரோடையிலே என துசேகரிப்பில் கிடைத்த நாணகங்களை; 1- புராதனகாலத்தவை 2- மத்தியகாலத்தவை 3- பிற் காலத்தவை என்ற மூன்று பாகுபாட்டில் அடக்கி விபரிக்கிறேன். பிற் காலத்தவை என்பது, ஆங்கிலேயர்கள்டியைப் பிடித்த ஆரம்ப அரசியற் காலம் முதல் கீழைத்தேயவர்த்தக சங்கம், ஒல் லாந் தர்போர் த்துக்கேயர்- நாணக கங்கள் வரை. மத்தியகால வகுப்பில்- சேது நாணகங்கள் பல்லவர் நாணகங்கள், அரபு நாணகங்கள்- ஆதியன அடங்கும். புராதன நாணகப் பிரிவில் பாண்டிய- சோழ- சேர நாணகங்களும், பொத்த நாணகங்களும் இந்து உரோமன் நாணகங்களும் கிரேக்க நாணகங்களும் அடங்கும்.

இதோ கீழே தரப்பட்டிருக்கும் நாணகவர்க்கத்தின் படம் அவ்வளவு தெளிவற்றது என்ற எண்ணத்தினால் அடுத்து வரும் பக்கங்களில் மிகுந்த சிரமத்தின் பேரில் சில வீளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் பிரதி எடுத்தவகையில் சிறுமாற்றம் நிகழ்ந்துவிட்டது. இந்தமாற்றம் வாசகரின் பொறுமையைச் சாதனைப் படுத்தும் முறையில் அமைந்துவிட்டது. அவ்வளவே தான். ஈழத்தில், ‘புளொக்’ தயாரிக்கும் கலைநுட்ப வளர் ச் சியும், பழைய நாணகங்களைத் தெளிவாகப் பிரதி எடுப்பதில் திறமையும் இன்னும் திருப்திகரமாக ஏற்படவில்லை. இந்நுட்பங்களில் தகுதிவாயங்ந்த இந்தி யாவுக்கு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி உணர்வீர்கள்லவா; ஆனதால்

இயன்றவரை எம்மாலான முயற்சி உம்போது எமது செயலில் ஏற் செய்தோம். அதனைப் பார்வையி பட்ட தவறுகளை மன்னித்துவிடுக.



1-1 மிகப் புராதனமான பாண்டிய நாணகங்கள். 2-2 நந்தி பொறிக்கப்பட்ட சேது நாணகங்கள். 2- ஒருபக்கம் நந்தியும், மறுபக்கம் பத்மமும் பொறிக்கப்பட்டு செது” என எழுதப்பட்ட நாணகம். 3- மத்தியகாலத்து தமிழ் நாணகம். 4-4 திங்கள் அரசர் காலத்து கண்டி நாணகங்கள். 5- சவல்திகமும்-யாணியும்-சைத்தி யமும் பொறிக்கப்பட்ட புராதன நாணகம். 6- யவனர்களது (கிரேக்கர்) தொடர்வின் பின் ஏற்பட்ட லக்ஷ்மி நாணகம். 7-7. இந்து ரேமன் நாணகங்கள். 8- V.O.C. போர்த்துக்கேய நாணகம். 9- கண்டியை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிய போது வழங்கிய ஆங்கிலேயரின் ஆரம்ப நாணகம். 10- மிகப்புராதன படிக மணி கள். 11- புராதனமான சீனக் கோப்பையின் துண்டம். 12- பவளங்களாலான புராதன மணிமாலை. 13-13. பழைய காலத்து மகனிர் கூந்தலில் மாட்டும் ஆபரணம். 14- இரத்தினக்கல்லில் துவாரம் இட்ட மணிகள். 15- பழிங்குமணிகள்.

புராதன நாணகங்கள் ஆரிய சம்பிரதாயப்படி “புராணைஸ்” எனவும், தற்கால ஆங்கில வழக்கில் ‘The Punch marked coins’ எனவும், பழைய ஆங்கிலத் தில் ‘Eldling’ எனவும் அழைக்கப்படும். மிகப் புராதன காலத்து நாணகங்கள் அதிகமாகச் சதுரவடிவங்கள் கொண்டவை களாக வேகாணப்படுகின்றன. அவற்றில் மக்கள் நலனுக்காக உழைத்த எருதுகளின் உருவங்களும் அரசர்களுது போர்ப்பட்டதை ஒரு உழைப்பிலும் பங்கு கொண்ட யானை, குதிரை இவற்றின் உருவங்களும் வீரத்தின் இலச்சினையாகிய சிங்க உருவங்களும் ஒரு பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. மறுபக்கத்தில் மங்களத்தின் சின்னமாகிய ஸ்வஸ்திகமும், சில நாணகங்களில் (பொத்த நாணகங்கள்) சைத்தியமும் பாண்டிய நாணகங்களில் மீன் இலச்சினையும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கந்தரோடையில் எனது பார்வைக்குள் அகப்பட்ட நாணகங்களில் மீன் இலச்சினையைக் குறிக்கும் நாணகங்களே ஓழிய சேர, சோழ மன்னராது வில், புவியாகிய இலச்சினைகளைக் குறிக்கும் நாணகங்களைப் பார்த்ததில் ஸை. இதனால் சேர, சோழ மன்னர்பரம்பரையின் அதிக்கம் இந்தப் புராதன நகரத்தில் இருந்திருக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் வேறு வகை அடையாளங்களை உபயோகித்திருக்கலாம். அல்லது போன்ற அவர்கள் கால நாணகங்களை நான் காணுதிருக்கலாம். மேலே காட்டிய அடையாளங்களைத் தவிரவும், மலையைக் குறிப்பதான வடிவங்கள் இட்டு அதற்கு மேலே குடை, கொடி பொறிக்கப்பட்ட நாணகங்களும் அகப்பட்டிருக்கின்றன. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேர

லாதன் போன்ற சேரமன்னர் இமய்ம்பவை வென்று அங்கே தமது புலிக்கொடியை நாட்டினர் என இலக்கிய வரலாறுகள் கூறுகின்றன. ஆனால் ஓரொருக்காலம் சேர சோழ—பாண்டிய மன்னர்களில் திறமை மிகக் மன்னர்கள் ஆரியர்களை வென்று இமயத்தில் தங்கள் தங்கள் கொடிகளை நாட்டி அர்கள் என்று சான்றுகள் இருப்பதனால் அது முக்குல மன்னர்க்கும் பொருந்துமாதலால் அந்த அடையாளம் எவர்க்காயது என்று திடமாகச் சொல்லமுடியாது.

மிகப் புராதனமான நாணகங்களை, வெசகிரி, அனுரதபுரி, கந்தரோடை, வல்லிபுரம், திருக்கேதீஸ்வரம் முதலிய இடங்களில் எடுத்ததாக, இலங்கையின் நாணகங்கள் என்னும் நாலில் கொட்டிந்றன் அவர்கள் எழுதி யுள்ளார். கீழ்வரும் எனது ஆய்வுக்குரிய பகுதிகளில் பெரும்பான்மை அந்தநாலிலிருந்து பெற்றவையாகும்.

புராதன நாணகங்களில், சேர சோழ, பாண்டிய நாணயங்களோடு, வக்கஸி நாணகங்களும் பொத்த நாணகங்களும் இந்துரேமன் (Indo-Roman Coins) நாணகங்களும் அடங்கும். புராதன நாணகங்களின் அடையாளங்களை வைத்து, பின்னர் வந்த குறுதில் மன்னர்களும்— சேர, சோழ பாண்டிய பரம்பரையினரும் நாணகங்களை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். இலங்கைக்குத் தென் னி ந்தியமன்னர்களின் வருகையினுலே வடபகுதிகளில் பெரும்பாலும் தென் னி ந்திய தமிழ் மன்னர் நாணகங்கள் கிடைக்கின்றன. பொத்தசமயத்தைச் சிங்கள மன்னர்கள் தழுவுமுன்னாரே, தென் னி ந்திய தமிழ் அரசர்களில் பலர் பொத்தசமயத்தவர்களாயிருந்து. ஈழத்தின்வடபகுதியிலும் அவர்கள் பரம்

பறையினர் வாழ்ந்து பெளத்த நாணகங்களை உபயோகித்திருந்தார்கள். யானையை நாணகத்தில் பொறிக்கும் வழக்கம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிவரை நீடித்திருந்தது. ஆனதால் அது பொதுவாகவும், பெளத்த நாணகம் என்று சொல் வதற்கு டாகபவின் (சைத்தியம்) அடையாளமும் வெள்ளரசமரத் தின் சின்னமும் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன. நாணக விளக்கத்திற் காட்டிய படங்களில் அவற்றைத் தெளிவுறக் காணலாம். சில பழைய நாணகங்களிலே, நந்தி பாத அடையாளமும் நிற்கும் சிங்க உருவமும் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

கொட்டிநிங்ரன் அவர்கள் எழுதிய இலங்கை நாணய விளிவு நூலிலே, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 28, 33, 46, 83 ஆகிய பக்கங்களிலே கந்தரோடையும் 20, 22, 24, 26, 48, 49 - ஆகியவற்றில் வல்லிபுரமும் பழைய நாணக வரலாறுகளில் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் சில:-

ஒரு பக்கத்தில் நிற்கும் ஏருதும், சைத்தியமும், மறுபக்கத்தில் சக்கர அடையாளமும் இடப்பட்ட நாணகங்கள் பலவேறு வகைகளில் கந்தரோடையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"All the above were found at Kanterodai. The reverse types of these Pandyan coins have a close resemblance to the Odumbara Piece Figured by Cunningham in his Coins of Ancient India (Page 20)

திசை மஹாரூமா (திசை மாரு) மாந்தோட்டி (மாதோட்டம்) அநுராதபுரம், புளியங்குளம், அபயகிரிடாகப, மிகுந்தலை, வல்லிபுரம், கந்தரோடை, இரண்மடு

ஆதிய இடங்களில் யானையும், ஸ்வஸ்திகமும் - பொறிக்கப்பட்ட நாணகங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெரிய ஸ்வஸ்திகம் ஒரு பக்கத்திலும், நிற்கும் சிங்கமும், நந்திபாத குறியீடும் மறுபக்கத்திலும் போட்ட பலவகையான நாணகங்கள் கந்தரோடையில் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. (பக்கம் 21)

குதிரையும் 'ஸ்வ ஸ்வ தி கம்' குறித்த பழைய நாணகங்கள், சிங்கமும் ஸ்வஸ்திகமும் இட்டநாணகங்கள் - மாரும் ஸ்வஸ்திகமும் பதித்த நாணகங்கள் கந்தரோடையிலும் வஸ்விபுரத்திலும் கிடைத்தன.

The Chief 'find' of cost Plaques was unearthed in 1917 at Kanterodai and Vallipuram in the Jaffna Peninsula.

(Page 33) Kanderodai in Jaffna Peninsula, 150 Small bronze of the Fourth Century, including Constantine I (SOLI INVICTO COMITIALE) Constans Valentinian, Theodosius, Arcadius, Honorius and one Indo Roman (Seated figure)

இலட்சமி நாணகங்கள்.

இந்த வகையைச் சேர்ந்த நாணகங்கள் பார்வைக்கு மிக அழகுடையன. காலக்கழிவால் துருசோத்துருவோ பிடிக்காத கலவை லோசத் தாலானவை. கி. மு. முதல் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. எட்டாம் ஓன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை இந்த நாணகங்கள் பல பல மாற்றத்தில் வழங்கி வந்த

திருக்கின்றன. சிலர் கி. பி எட்டாம் நூற்றுண்டில் வழக்கத்தில் இருந்ததாகக் கொள்கின்றனர். கொட்டிந்றன அவர்கள் இரண்டாம் நூற்றுண்டில் கி. ரேக்க தொடர்பு இந்தியாவிற்கு ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து வழக்கிலிருந்தன என்கிறார். பெருங்காப்பியங்களில் பேசப்பட்ட யவனர்கள் கிரேக்க ராவர். அந்த யவனர்கள் தயிழ் மன்னர் ஆட்சியில் பெரிதும் பயன்பட்டிருக்கின்றனர். கிரேக்கர், நாகரிகத்தில் மேம்பட்டவர்களாக வரலாறுகள் சொன்ன போதிலும் தமிழ் இராச்சியத்தில் அவர்கள் பங்குகொண்ட தொழில் கள் குறித்து அவர்களை இறப்ப ருடையவராகக் கருதி மலேசை சாதியினர் என்றுகூட தமிழ் நாட்டார் அழைத்திருக்கின்றனர். அந்தரங்க மண்டபங்களில் யவனர்களால்காத்து நின்றனர். மதில் களிலுள்ள பொறிகளை இயக்கு நராகச் சேவை புரிந்தனர். இந்தக் காப்பிய காலங்களுக்கு முன் னரேயே மஹா அலெக்சாண்டரின் படை சிந்து நதிவரை வந்தகாலத்திலேயே அசோகன் இந்தியசர்க்கரவர்த்தியாக இருந்த போது கிரேக்கர் தொடர்பு இந்தியாவிற்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இந்திய சிற்பப்பாணியிலும் கிரேக்க சிற்பசம்பிரதாயங்கள் புகுந்தவிட்டன. கி. பி. முதலாம் இரண்டாம் நூற்றுண்டு களில் வணிபத் தொடர்பு கிரேக்க நாட்டிற்கும் இந்திய நாட்டிற்கு மிடையே வலுப்பெற்றது. இக்காலங்களில் கிரேக்க நாட்டில் வழங்கிய, நீள் சதுர வடிவில் அமைந்த நாணகத்தில், திராட்சைக்கொடி தாங்கி நிற்கும் பெண் உரு பொறிக்கப் பட்டிருந்தது. அதே அமைப்பில் தமிழ் நாட்டிலும் நாணகங்கள் எழுந்தன. அவை சிறிதும் பெரிதும் அன்டல திறந்தில் வழங்கலாயின. ஒருபுறத்தில், வில் வளைவில் நிற்கும் வளைந்தோடி நடுவில் நிற்கும்

அழகிய பெண்ணின் இரு கரங்களும் பற்றி இடுப்புடன் இணைத்துநிற்க, பற்றிய கரங்களினூடாகப் பாதம்வரை படிந்து தொங்கும் கொடி மத்தியில் இடை சிறுத்து மார்பகம் விம்ம நிற்கும் உருவத் தின் அழகிற்கு அழகு செய்து அமைந்திருக்கிறது. இவ்வகை நாணகங்கள் கந்தரோடையில் மிகு தியாகக் காணப்படுகின்றன. எதிரே காலங்களில் விளக்கப் பிரதிகளில் இவ்வகை நாணகங்களின் பிரதிகளைக் காணலாகும்.

மத்தியகால நாணகங்கள்

தென்னிந்திய அரசியல் நிலை மாற்றங்கள் இலங்கையின் வடபகுதியையும் பொதுவாக இலங்கையையும் பாதித்தன. சேர் சோழ பாண்டிய பெருமன்னர்கள் ஆட்சிநிலைதளர் ஆரம்பித்தன. இராச்சியங்கள் சிறு சிறு இராச்சியங்களாகப் பிரிய ஆரம்பித்தன. அரசபரம்பரையினரும் பல்வேறு பிரிவாகப் பிரிந்து குறுநில மன்னராக ஆட்சிபுரியத் தொடங்கினர். எட்டால் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டுக்கு முன் பின்னாக இந்த மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. தெலுங்குச் சோழர், சாஞ்சியர், பல்லவர் எனப் பல வகுப்பாக மன்னர்கள் பிரிந்தனர்.

தெலுங்குச் சோழர் தாம் பல்லவர் என்றும், பல்லவர்களுள் தெலுங்குச் சோழரும், சாஞ்சியரும் கலந்திருந்தனர் என்றும், பலவிதகொள்கைகள் வரலாற்று ஆசியர்களிடையே இருந்து வருகின்றன. எப்படி யானபோதிலும் பல்லவமன்னர் காலம், கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டி விருந்து அதாவது பராந்தகன் (கி. பி. 907—953) ஆட்சியிலிருந்து இரண்டாம் இராஜேந்திரசோழன் (கி. பி. 1070—1118) வரை பல்லவர் ஆட்சிமேலாங்கியிருந்தது. சிற்பக்கலை

கள் வளர்ந்தன. இக்காலத்திலும் சிங்க நாணகங்களும் எருது பொறிக்கப்பட்ட சதுர வடிவின தான் நாணகங்களும் — யானையும் சவஸ்திகமும் பொறித்த நாணகங்களும் புதிய பாணியில், புராதனத்திலும் பராக்க கிறிய உருவில் வழக்கத்தி விருந்தன. உருவங்கள் தெளிவுடையனவாகவும் அழகாகவும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இக்காலப் பகுதியை அடுத்து, தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதி யிலே சேது மன்னர்கள் குறுநில மன்னர்களாக ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்கள் உபயோகித்த நாணகங்கள் சேதுநாணகங்கள் என வழங்கப்பட்டன. கந்தரோடை, வல்லி புரம், நாகர்கோவில் ஆதிய இடங்களில் சேது நாணகங்கள் பலரகப் பட்டவை கிடைக்கின்றன. இவை பதின்மூன்றும் பதினஞ்சாம் நூற்றுண்டுகளை அடுத்து உபயோகத்திலிருந்தன. தங்கம் வெள்ளி, செம்பு லோகங்களில் அமைத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். நந்தியும், பிறையும் பொறிக்கப்பட்டு, நந்திக்குக் கீழே சேது என்று தமிழில் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. சே, கே முதலிய நெடில் எழுத்துக்களில் அக்காலத்து மரபு இரட்டைக்கொம்பாகச் சுழி மேலுக்குப்போடாமல் ஒற்றைக்கொம்பை அரைவளைவில்விட்டால் அது இரட்டைக்கொம்பாகும். ‘இ’க்குவிசிறியில் ‘இ’எனச் சுழியிட்டால் ‘ஈ’ என்ற எழுத்தை அறிவிப்பது போன்ற சுருக்கம் இருந்தது அக்காலத்தில்: இக்காலத்தில் சேது நாணகங்களில் எழுதியிருக்கும் சொல்லை வாசிக்கும் போது சேது என்றுதான் வாசிப்போம். ஆனால் மேலே காட்டியது போன்ற அக்கால வழக்கை நாம் கவனிக்கவேண்டும். காணம் எனப்படும் பொற்காசகளும் வழக்கில் இருந்தன. இக்காலத்தில் நாணகங்கள் வட்டவடிவினவே பெரும்

பாலும். நாணகத்தின் கரையை அடுத்து அரும்பு வேலைக் கள் பொறித்திருக்கும். மறுபக்கத்தில் தாமரைப்பு அமைத்து சேது என நடுவில் குறுக்காக எழுதப்பட்ட நாணகங்களும் இருக்கின்றன. நாணக விளக்கப் பிரதிகளில் இவற்றைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

இந்தச் சேது நாணகங்களைப் போன்ற உருவில், புவனேகவாகு, பராக்கிரமவாகு, நிசங்கமல்லன் ஆதியோரது பெயர்களைத் தேவநாகர எழுத்துக்களோடு தொடர்புடைய, பாளி எழுத்துக்களோடு மிகுதியும் சம்பந்தப்பட்ட வடிவில் பொறிக்கப்பட்ட காசுகளும் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் மிகுதியாகக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் எனது நாளபர்ஜூவர் தேவை ஒன்றிற்காக குழி யொன்றை அகழ்ந்தபோது இவ்வகையைச் சேர்ந்த பதின்னாறு நாணகங்களை ஒரு கூட்டக்கண்டெடுத்து உபகரித்தார். கந்தரோடையிலும் செப்புப் பராணங்களில் புதைபணம் எடுத்ததாகவும் இவ்வகையைச் சேர்ந்த காசுகள் (பொற்காசுகளும்) பல இருந்ததாகவும் முதியவர் ஒருவர் தாம் பார்த்ததாகக் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அப்பணங்கள் எவ்வாரூயினை என்ற வரலாறுகள் அவருக்குத் தெரியவில்லையாம்.

சேதுமன்னர் “ஆட்சியை அடுத்து யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நல்லூரை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆரம்பமாயிற்று. (சிலப் பதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட சிங்காவண் புகழ்ச் சிங்கைநகர் யாழ்நாட்டில் இருந்ததாக வரலாற்று ஆசிரியர் ஒருவரின் கருத்து அதனை உறுதியாக்கும் ஆதாரங்களில் அவர் முனைந்தும் வருகி

ரூர்) இக்காலங்களில் உபயோகத் திலிருந்த நாணகங்கள் சேதுநாண கங்களைத்தமுவியனவே (யாழ்ப் பாணத்தில் ஆரியச்சக்கரவர்த் திகள் உபயோகத்திலிருந்த நாணகங்கள்.)

—தொடரும்

நோயற்ற வாழ்வு!

நீரிழிவு, வாதம், பீனிசம், தொய்வு, இரத்தக்கோளாறு இவற்றை அவஸ்தைப்பட்டும் பெருமக்கள் நேரில் வந்து எம்மைச் சந்திக்கவும்.

குறைந்த செலவில், கூடியவிரைவில் குணமடைவீர்கள்.

Dr. அ. வை. தங்கக்கணபதி,
[L. A. M., D. A. M., R.I.M.P.]

அம்யிகாபதி வைத்தியசாலை

வழக்கம்பரை சுழிபுரம்.

கிளை : சங்காளை கிழக்கு, பண்டைத்தரிப்பு,

வளருந் தமிழ்

திருவெம்பாவை: உரையாசிரியர்: உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர். வெளியிடுபவர்:- மணிவாசகர்சபை, காரைநகர்.

“மனங்கரைத்து மலங்கெடுக்கும்” இயல்பினது திருவாசகம். திருவாசகத்தேம்பாக் களுள் பொதுமக்களாற் பல்காற்பிலும் வர்யப்புப் பெற்றது திருவெம்பாவை. திருவெம்பாவைக்கு உரையெழுதினர்ப்பலர். தேசிகர் அவர்களும் தெரியும், எளிமையும் இனிமையும் பொருந்த அழிகியவுரையொன்று வழங்கியிர்ணார். உயிர்க்கு உறுதிபயப் பணவாகிய அறம், பொருள், இனப்பம், வீடு என்னும் நாள்கிளையும் முறையாகப் பெறுவதே திருவெம்பாவையின் பெரும்பயனாகும் என்ற பெருங் குறிக்கோளுடன் இவ்வரை விளங்குகிறது. “எம்பாவாய்” என்ற தொடருக்கு இவ்வுரையாசிரியர் பார்வதி தேவியே!, என்று விளித்துரைப்பதாகப் பொருள் கொள்கூட சிந்திக்கத் தக்கது. கருங்கக்கூறின் இவ்வுரை எல்லோரும் படித்து இன்புறும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. தமிழ்க்கூறு நல்லுலகம் இவ்வுரையையும் உவந்தேற்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை

[ஆவி]

மகாசபை மலர்: அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் 16-வது ஆண்டுவிழா வெளியீடு; பொறுப்பாசிரியர் திரு. கே. பசுபதி.

அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர்களின் பதினைஞ ஆண்டுகள் — ஏன் பலகால — உழைப்பின் பயனாக எழுந்த உணர்க்கி அலைகள் எழுத்து வடிவிலே உருப்பெற்று இவ்வாண்டு மலராக வெளிவர்ந்துளாது.

இம்மலர் கவியோகி சுத்தான்த பாரதியாருடைய “தமிழ்ப்பயரிர்” வாழ்த்துடன் ஆழப்பாகி நல்ல பல எழுத்தாளர்களின் உணர்க்கியூட்டும் கட்டுரைகளைக் கொண்டு இருக்கிறது. சமூத்துப் பேரூ மன்னர்களான திருவாளர்கள் பிரேரணீ, “மருகையன்”, இருக்கிறது. சமூத்துப் பேரூ மன்னர்களான திருவாளர்கள் பிரேரணீ, “மருகையன்”, பமரஹம்சதாசன். ‘மகாகவி’ எஸ். பொன்னுத்துரை, இங்கீரன், ஜீவா, கனகசெந்திராதன், நாகராஜன், டானியல், செ. கணேசனிங்கம் ஆகியோரின் படைப்புக் ணைக் இம்மலிற் காணலாம்.

வீத்துவாக் கீ. ஆறுமுகம் அவர்களின் “உள்ளாந் துடிக்குத்தா.....” எனத் தொடங்கும் சிந்தனையைத் தூண்ட வைக்கும் பாடல்கள் முன்பு ஒருமூறை கலைச் செல்வியிற் பிரசரமாகியுள்ளது. இதனை ஆசிரியர் மறுபிரசரம் என்று குறிப்பிட மறந்து விட்டார் போலும். ‘இரத்தம் சிவப்பு’ என்ற கட்டுரை புதுமையான முறை விலே உணர்க்கியை எழுப்பி உள்ளத்தை உருக்குகின்றது. ‘நாடும் நாமும்’ டானி யலின் விளிவான விளக்கமான கட்டுரை. இக்கட்டுரை நல்ல மனதுள்ள மக்களின் சிந்தனையை நல்லெண்ணாக பெறச் செய்கின்றது. யார் தான் தமிழ்ந் என்ற கட்டுரையின் ஆசிரியர் அப்பாவி சொல்லடுக்கிற கவனங்கு செலுத்தினாரேயனாத் தானென்றுது கொண்ட பொருளு விளக்க மறந்துவிட்டார். கலைப்புவர் க. நவாத்தினம் அவர்கள் சைவமுன் சாதியும் என்ற தலைப்பில் ஆராய்ந்து பல மேற்கொள்களுடன் எழுதி விருக்கின்றார்.

பொதுவாக இம்மகாசபையின் முதன்முயற்சி பாராட்டத்தக்கது

[நம்பி]

அண்ணுவின் அடிச்சவட்டுலே: ஆசிரியர்: டி.பெய்மி. வெளியிடு வோர்: பகுத்தறிவுப் பதிப்பகம், 25, காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம். விலை 25 சதம்.

தென்னாட்டின் தீரான அறிஞர் அண்ணை தமிழ் மொழியும், தமிழ்நாடும் வீடு தலை பெற்றுச் சுதந்திரமாய் வாழுவேண்டுமென்று ஓயாது உறுத்து ஆக்க வேலை கள் பல செய்து வருகிறார். அன்னுரின் சீரிய கொள்கைகளைக் கையாளுதலே நமது ஈழத்திற்கும் பொருத்தமானது என்பதை ஆசிரியர் பல கோணங்களிலிருந்து விளக்கிறார்.

[சோ. ப]

❖ பவானி ஸ்ரீராக் ❖

கந்தரோடை வீதி ;: சுன்னுகம்.

சொந்தக்காரர் : வ. செல்லத்துரை

சகலவிதமான பட்டுச் சேலைகள்; சட்டைத் துணிகள்; வேட்டி, சால்வைகள்; ஷெட், கோற் துணிகள்—நூற் புடவைகள், பெனியன்கள் — நவீன மாதிரிகளிலும், புதுப்புது டிசைன்களிலும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

எமது யந்திரத் தொயற் பகுதியில்:

சுகாயமான சலாரில் குறிப்பிட்ட தவணையில்
எம்மாதிரியான தெயல் வேலைகளும்,
கைதேர்ந்த தெயற்காரரைக் கொண்டு
செய்வித்துக் கொடுக்கப்படும்

உங்கள் தையல் வேலைகளை ஒருமுறை எம்மிடம் கொடுத்துப் பாருங்கள்.

அரிசி, நெல், பலசரக்கு
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
 பெற்றுக்கொள்ள நம்பிக்கையான

ஸ்தாபனம்

ପାତ୍ରଟଣ ଲେଖକ

പശ്ചാക്കു മരിക്കു

ரசன் ரேட், : : சுன்னுகம்.
உரிமையாளர்:- வே. காசிப்பிள்ளை

புதிய தோற்றும்
புதிய அளவு
புதிய முன்றும் பதிப்பு

தமிழ் மாபு

ஆசிரியர்
வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன் B. O. L.



பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
பண்டிதர் சோ. இளமுருகன் அவர்கள்
ஆகியோரின் அணிந்துரையுடன்.



விலை. 3-50

விற்பனையாளர்:

ஆனந்தர அச்சகம் - புத்தகசாலை
226, கே. கே. எஸ், வீதி :: யாழ்ப்பாள
போன் 348.

யாழ்-தமிழ் இலக்கிய மன்றத்திற்காக, திருநெல்வேலி
நாயகம், B. A. அவர்களால் சன்னகம், கலாதேவி அச்சகத்
கே. கே. எஸ், வீதி :: மிர்வாக அசிரியர்: சி. சரவணபவ